

«بەنەم خالق آرامىش»

نام کتاب: علم مقدس

نام نویزندگان: سر رسو آمر یوکتسولار گیرر

نام مترجم: مجتبی ولدبیگر، منوچهر البرزی

تعداد صفحات: ۱۵۳ صفحه

تاریخ انتشار: سال ۱۳۹۹

کافیہ پوکلی

CaffeineBookly.com

@caffeinebookly

caffeinebookly

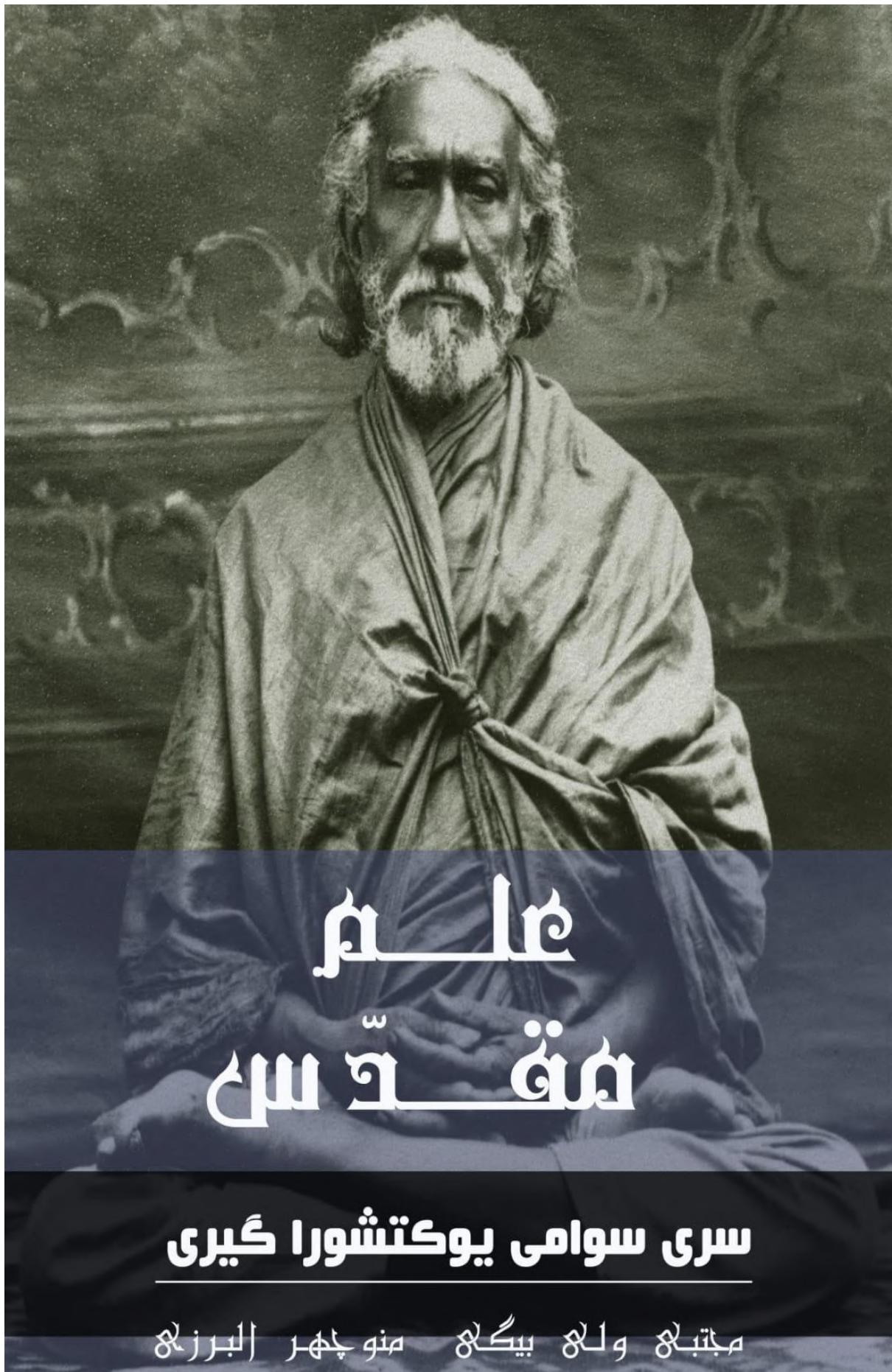
@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

علیم یوکتشورا

سُرِی سُوامی یوکتشورا گیری

مُتَّبِغ وَلَغْ يِكَّغْ هنْوَچَهْر البرزَجْ

به نام خداوند جان و خرد

علم مقدس

نویسنده:

سری سوآمی یو کتسوار گیری

ترجمه:

مجتبی ولی بیگی

منوچهر البرزی

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

عنوان و نام پدید آور	سشناسه
Yukteswar, Swami	
علم مقدس / نویسنده سری سوامی یوکشوار گیری؛ ترجمه مجتبی ولی بیگی، منوچهر البرزی.	
مشخصات نشر	
کرج: مهرسман، ۱۳۹۹	
مشخصات ظاهری	
۱۵۷ ص.	
شابک	
۹۷۸۶۲۲۹۶۲۱۶۷۷	
وضعیت فهرستنیویسی	
فیبا.	
یادداشت	
عنوان اصلی: The holy science. Kaivalya darsanam, 7th ed., c 1972.	
یادداشت	
کتاب حاضر قبلاً با عنوان "دانش مقدس" با ترجمه فضه مهدی پور توسط انتشارات هلتاک در سال ۱۳۹۴ فیبا دریافت کرده است.	
عنوان دیگر	
دانش مقدس	
موضوع	
ابزار وجود	
موضوع	
Self-realization :	
البرزی، منوچهر - ۱۳۱۹ - مترجم	
شناسه افزوده	
ولی بیگی، مجتبی - ۱۳۶۳ - مترجم	
شناسه افزوده	
BP605 :	
ردہ بنڈی کنگره	
۲۹۴/۵۴۴ :	
ردہ بنڈی دیوبی	
۶۱۲۶۶۳۶ :	
شماره کتابشناسی ملی	

نام کتاب : علم مقدس

ترجمه : مجتبی ولی بیگی؛ منوچهر البرزی

ویراستار: مژگان ولی بیگی

صفحه آرایی و طراحی جلد: مژگان ولی بیگی

ناشر: مهرسمان

چاپ اول : ۱۳۹۹

تیراز : ۳۰۰

قطع: رقی

قیمت : ۴۰۰۰۰ ریال

شابک : ۹۷۸۶۲۲۹۶۲۱۶۷۷

نشانی: فردیس، خیابان ۲۵ غربی، شماره ۷۰، نمبر ۶۵۹+۰۹۱۸۲۶۹۷۷

پیشگفتار مترجم

سری یوکتسوار گیری راهبی هندو و یوگی است که در ۱۰ می سال ۱۸۵۵ در سرامپور هند دیده به جهان گشود. او که نام اصلی اش پریا نات کارار بود، بعد از آنکه به سنت رهبانیت درآمد، نام سری یوکتسوار گیری را برگزید. او استاد معنوی سوامی پاراماهانسا یوگاناندا و ساتیاناندا گیری از یوگی های معروف قرن بیستم می باشد که سیستم کریا یوگ را دنبال می کردند. سری یوکتسوار از شاگردان لاھیری ماہاسایا بود که در دوران معاصر سبک کریا یوگ را به جهانیان معرفی کرد.

سری یوکتسوار از چهره های روشنفکر جامعه قرن نوزدهمی سرامپور هند بود. و متخصص جیوتیش (ستاره شناسی هندی) نیز بود و براین اساس ستاره شناسی و دایی دوره های یوگایی را تفسیر دوباره بخشد. با توجه به ذهن روشن و دانش و بصیرتش، به استادی مورد احترام در تمام ناحیه کلکته بزرگ تبدیل شد.

همانطور که در کتاب زندگینامه یک یوگی که توسط پاراماهانسا یوگاناندا به رشتہ تحریر در آمده است، او همچنین بخاطر بینش صریح و تمارین دقیق با ماهیت سختگیرانه اش

در حوزه معنوی شناخته می شود. همین روش های دقیق و سخت گیرانه بود که سبب شد شاگردانش مانند سری سوامی پاراماهانسا یوگاناندا و سوامی ساتیاناندا گیری برای خدمات اجتماعی زیاد و شدید در آمریکا و هند آماده شوند و به شکل مطلوبی پیام وحدت بخش یوگا را به جهانیان برسانند. خدمات این یوگی های بزرگ، منطبق با آرمان های والا و بینش نافذ استادشان سری یوکتشوار بود. پاراماهانسا یوگاناندا او را تجسد خرد توصیف می کرد.

تصویر شماره ۱: اساتید معنوی کریا یوگا از چپ به راست:
سری لاهیری ماہاسایا، سری باباجی، سری سوامی یوکتشوار گیری،
سری سوامی پاراماهانسا یوگاناندا

در سال ۱۸۸۴، پریا نات کارار استاد کریا یوگایش، لاهیری ماہاسایا را ملاقات کرد و استاد معنوی او گشت. در سال ۱۸۹۴ وقتی در کومباملا مراسم مقدس هندوان شرکت کرد، گوروی استاد معنوی اش، لاهیری ماہاسایا، باباجی را دید. او

از سری یوکتسوار درخواست کرد تا کتابی را در زمینه مقایسه متون هندو با کتاب مقدس مسیحیان بنویسد. سری یوکتسوار این کتاب را در سال ۱۸۹۴ کامل کرد و نام آن را کایوالیا درشن یا علم مقدس نام نهاد. هدف این کتاب براساس گفته سری یوکتسوار تلاش در جهت نشان دادن یگانگی پایه ای مذاهب است و اینکه تفاوتی در حقایق پایه ای ادیان وجود ندارد.

این کتاب ایده های بسیاری را ارائه می داد که به خصوص در زمان ارائه اش، انقلابی به نظر می آمد. برای مثال سری یوکتسوار بیان داشت که زمین دیگر در عصر تاریکی یا کالی یوگا نیست، بلکه وارد دوره بعد از آن یعنی دور پا یوگا شده است. او همچنین این ایده را که خورشید، ستاره دیگری را بعنوان همزادش دارد و حول آن در طی ۲۴ هزار سال می چرخد را مطرح کرد.

کتاب حاضر براساس نسخه ۱۹۷۷ این اثر ترجمه شده است. در کتاب اصلی، در ادامه مقدمه، سری یوکتسوار به بررسی دوره ها و چرخه های زمانی براساس ستاره شناسی هندی می پردازد که در کتاب حاضر جهت حفظ انسجام مطلب در فارسی، آن را بعنوان فصلی جدا (فصل اول) در نظر گرفتیم.

هر فصل با سوتراهایی آغاز می شود و سری یوکتسوار در ادامه به صورت انطباقی با کتب مقدس مسیحیان، تفاسیر خود را ارائه می دهد.

همینجا بر خود لازم می دانیم تا از مژگان ولی بیگی جهت ویراستاری، ویرایش و صفحه‌آرایی کتاب کمال تشکر را داشته باشم و برایش از ایزد منان سعادت و بهروزی را خواستاریم. همچنین لازم به ذکر می دانیم که بازنثر این اثر جهت اهداف غیرتجاری کاملاً آزاد می باشد.

از علاقهمندان، پژوهشگران و محققین خواهشمندیم تا با ارائه نکات و نقدهای ارزشمندان ما را در بهبود این اثر یاری نمایند. امید هر بار این اثر به شکلی کامل‌تر به مخاطبان و علاقهمندان حوزه معنوی ارائه شود.

مهرسمان

۱۳۹۹ ماه فروردین

تصویر شماره ۲: یوگاناندا به همراه گوروی محبوبش سری یوکتشوار

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

پیشگفتار سری پاراماهانسا یوگاناندا

پیامبران تمام سرزمین‌ها و اعصار در جستجو برای رسیدن به خدا به موفقیت نائل شدند. این قدیسان با ورود به حالت اشراق، «نیربی کالپا سامادهی»، حقیقت اعظم پشت همه‌ی نام‌ها و شکل‌ها را درک کرده‌اند. تعالیم و توصیه‌های معنوی و حکیمانه یشان، متونی جهانی شده‌اند. این متون، اگر چه بحسب ظاهر بعلت پوشش‌های رنگارنگ و متنوع کلمات، تفاوت دارند، اما همه کلام‌هایی – بعضی به طور روشن و آشکار، بعضی دیگر نمادین و مکتوم – در زمینه همان حقایق پایه‌ایی و اساسی مرتبط با روحند.

استاد معنوی من، جانا آواتار اسوآمی سری یوکتشوار گیری (۱۹۳۶-۱۸۵۵)، اهل سرامپور، به طور شگرفی استاد تشخیص چنین یگانگی در میان متون مقدس بود. او دیدگاه روشن و جامعی در زمینه این یگانگی نهفته به خصوص مابین متون مسیحی و ساناتان دهارما^۲ داشت. با قرار دادن متون مقدس بر لوح بی عیب و نقص ذهنش، قادر بود تا آنها را با

^۱ - تجسد حکمت؛ که جنانا در سانسکریت به معنای حکمت و آواتار به معنی تجسد الوهیت می‌باشد.

^۲ - نام دیگر مذهب هندوئیسم است که به آن ساناتان دهارما (Sanatana dharma) که به معنای قانون ابدی است.

چاقوی برهان شهودی، کالبد شکافی کند و تفاسیر اشتباه و
الحاقی متخصصان را از حقایق ناب بیان شده توسط پیامبران
به همان گونه‌ی اصیل، جدا کند.

ایجاد تطبیق پایه ای بین کتاب مقدس ژرف «مکاشفه»
و فلسفه «سانکهیا» هندی، بخاطر بینش معنوی اشتباه ناپذیر
جانا آواتار سوآمی سری یوکتشوار از طریق این کتاب ممکن
شد.

همانطور که گوروی من در مقدمه اش توضیح داده
است، نگارش این کتاب توسط او به تبعیت از درخواست
«باباجی»، گوروی مقدس لاهیری ماهاسایا، که به نوبه‌ی
خود گوروی سری یوکتشوار نیز بود، نوشته شده است. من
در مورد زندگی‌های مسیح گونه این سه استاد بزرگ در
کتابم، «زندگینامه یک یوگی» (لوس آنجلس: انجمن
خودشناسی) صحبت کرده ام. سوتراهای سانسکریت مندرج
در کتاب «دانش مقدس» موجب روشن تر شدن بها گاوادگیتا
و همچنین دیگر متون بزرگ هندی خواهد شد.
پاراماهانسا یوگاناندا
به تاریخ دواریا ۲۴۹ برابر با ۱۹۴۹ میلادی

---

۱ - استاد و پیر معنوی

تصویر شماره ۳: سری سوآمی پاراماہانسا یو گاناندا گیری
 مؤسس انجمن خودشناسی و مروج کریا یو گا در غرب

یاداشتی بر چاپ هفتم

برای بهره خوانندگان غربی، پیوستی که توسط انجمن خودشناسی تهیه شد به چاپ ۱۹۶۳ اضافه شد که برای اولین بار ترجمه ایی از همه سوتراهای سانسکریت گردآوری شده توسط سوآمی سری یوکتسوار در نسخه خطی دوانگری، را ارائه می کند. با تنظیم تایپی مجدد نسخه ۱۹۷۲، مرتب کردن کتاب به گونه ایی که بازگردانی سانسکریت هر سوترا (آموزه‌ی مختصر و دایی پند گونه) با ترجمه انگلیسی اش و سپس تفسیر سوآمی سری یوکتسوار در ادامه بیاید، ممکن شد.^۱

انجمن خودشناسی
لوس آنجلس، کالیفرنیا
۱۹۷۲ می، ۴

---

^۱ انتشارات انجمن خودشناسی در چاپ ۱۹۶۳، ترجمه‌ی انگلیسی سوتراهای سانسکریت کتاب را به صورت یک پیوست جداگانه ارائه داده بود اما در چاپ ۱۹۷۲ نسخه‌ی خطی کتاب به صورت تایپ تنظیم و ترجمه‌های انگلیسی سوتراها در زیر هرسوترا آورده شده است. (مترجمین فارسی)

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۸	فصل اول
۸	چرخه های زمان
۲۶	فصل دوم: انجیل
۲۶	سوترای یکم
۲۸	سوترای دوم
۲۹	سوترای سوم
۳۱	سوترای چهارم
۳۳	سوترای پنجم
۳۴	سوترای ششم
۳۶	سوترای هفتم تا دهم
۴۱	سوترای یازدهم ودوازدهم

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

۴۳	سوترای سیزدهم
۴۷	سوترای چهاردهم
۵۰	سوترای پانزدهم و شانزدهم
۵۲	سوترای هفدهم
۵۶	سوترای هجدهم
۶۰	فصل سوم: رهایی
۶۰	سوترای یکم
۶۱	سوترای دوم
۶۲	سوترای سوم
۶۲	سوترای چهارم
۶۳	سوترای پنجم و ششم
۶۴	سوترای هفتم تادوازدهم
۶۶	سوترای سیزدهم

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

۶۷	سوترای چهاردهم و پانزدهم
۶۸	سوترای شانزدهم تا بیست و یکم
۷۱	سوترای بیست و دوم
۷۳	فصل چهارم: آین
۷۳	سوترای اول تا چهارم
۷۵	سوترای پنجم و ششم
۷۷	سوترای هفتم و هشتم
۸۳	سوترای نهم تا یازدهم
۹۶	سوترای دوازدهم تا هجدهم
۱۰۲	سوترای نوزدهم تا بیست و دوم
۱۰۵	سوترای بیست و سوم
۱۰۶	سوترای بیست و چهارم
۱۰۷	سوترای بیست و پنجم و بیست و ششم

۱۱۰ ..... سویرای بیست و هفتم

۱۱۲ ..... سویرای بیست و هشتم

۱۱۳ ..... سویرای بیست و نهم

۱۱۵ ..... سویرای سی ام

۱۱۶ ..... سویرای سی و یکم و سی و دوم

فصل پنجم: مکاشفه

۱۱۹ ..... سویرای اول تا سوم

۱۲۰ ..... سویرای چهارم و پنجم

۱۲۱ ..... سویرای ششم

۱۲۲ ..... سویرای هفتم

۱۲۳ ..... سویرای هشتم

۱۲۴ ..... سویرای نهم

۱۲۸ ..... سویرای دهم

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

۱۲۹ ..... سو ترای یازدهم

۱۳۱ ..... سو ترای دوازدهم

۱۳۳ ..... **کلام پایانی**

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

مقدمه

चतुर्वत्युत्तर शतवर्षं गते द्वापरस्य प्रयागक्षेत्रे ।
सदर्शनविज्ञानमन्वयार्थं परमगुरुराजस्याज्ञान्तु प्राप्य ॥
कड़ारवंशप्रियनाथस्वामिकादम्बिनीक्षेत्रनाथात्मजेन ।
हिताय विश्वस्य विद्गंधतुष्टये प्रणीतं दर्शनं कौबल्यमत्त ॥

این شرحی بر حقیقت فرجامین توسط پریا نات سوآمی،
پسر کسھیترانات و کادامبینی از خانواده کارار انوشته شده
است.

به درخواست معلم بزرگ (ماها آواتار باباجی) در شهر الله
آباد، تقریباً در انتهای ۱۹۴ مین سال دوار پا یوگای کنونی،
این شرح برای بهره جهانیان منتشر شده است!

---

۱ - لازم به ذکر است سری یوکشاور نام راهبانه پریا نات کارار بوده است.
(مترجم).

هدف این کتاب آن است که تا حد امکان یگانگی اساسی همه مذاهب را تا جایی که ممکن است، نشان دهد. اینکه تفاوتی در حقایق بیان شده بوسیله ادیان مختلف وجود ندارد؛ اینکه فقط یک روش وجود دارد که از آن طریق جهان، هم بیرونی و هم درونی تکامل یافته است؛ اینکه تنها یک فرجام و هدف وجود دارد که توسط همه متون الهی تصدیق می شود. لیکن این حقیقت بنیادین، حقیقتی است که به سادگی در ک نمی شود. ناسازگاری موجود بین مذاهب مختلف و جهل بشر، کنار رفتن این حجاب و نگاه به این حقیقت بزرگ را تقریباً غیر ممکن می سازد. این آئین‌ها، روحیه ایی از خصوصیت و نفاق را تقویت می کنند، جهل گردابی را می گستراند که آینی را از آین دیگر جدا می کند. تنها محدودی از افراد استثنایی می توانند مافوق تاثیر آئین‌های ایمانی شان صعود کنند و یکدلی مطلق در همه حقایق منتشر شده بوسیله همه ادیان بزرگ را دریابند.

---

۱ - در ۱۸۹۴ میلادی وقتی این کتاب نوشته شد، باباجی به نویسنده، عنوان سوآمی را اعطا می کند. او بعداً به طور رسمی توسط ماهانتا (رهبر صومعه) در شهر بودگایا در ایالت بیهار درون نظام [باستانی] رهبانیت [وداابی] متشرف شد و نام راهبانه‌ی سری یوکتشوار را گرفت. او متعلق به شاخه گیری (به معنای کوه) از نظام [باستانی] سوآمی بود. (متترجم).

هدف این کتاب بیان همسانی اساسی و پایه‌ای مذاهب مختلف، و کمک به بهم پیوستن آنهاست. به راستی این تکلیف و وظیفه باشتن بر عهده شخصی هر کول وار باشد، اما در الله آباد با فرمانی مقدس این مأموریت به من محول شد. شهر الله آباد، یا پرایاگا تیرتهای مقدس، مکان بهم پیوستن رودخانه‌های «گنگ»، «جامونا» و «ساراسواتی»، محلی برای گردهم آمدن انسان‌های خاکی و پارسایان معنوی در زمان مراسم کومباملا می‌باشد. انسان خاکی نمی‌تواند به ورای محدودیت دنیوی که در آن خودش را محصور کرده، برود؛ و نه پارسایان معنوی، که زمانی از دنیا تبری جسته‌اند، می‌توانند بپذیرند که پایین بیایند و خود را در آشفتگی این دنیا بیامیزند. با این حال انسان‌های دنیوی که کاملاً غرق این دنیا شده‌اند، نیازمند قطعی کمک و راهنمایی چنین موجودات مقدسی هستند که نور را بر این تبار به ارمغان می‌آورند. از این رو مکانی باید باشد که آنجا اتحادی بین این دو مجموعه ممکن باشد. «تیرتها» چنین محل ملاقاتی را فراهم می‌کند، محلی که بعنوان ساحل این دنیا، طوفان‌ها و آشفتگی‌ها بر آن اثری ندارند؛ ساده‌هوا (مرتضان) با پیامی برای بهره

---

^۱- Prayaga Tirtha

بشریت، کومباملا را محل ایده‌الی برای انتقال دستورالعمل و آموزش برای آنهایی که می‌توانند آن را رعایت کنند، یافته اند.

وقتی از کومباملا که در الله آباد در ژانویه ۱۸۹۴ برگزار می‌شد، دیدن می‌کردم، من برای گستراندن پیامی با چنین ماهیتی برگزیده شدم. هنگامیکه که در حال قدم زدن در امتداد ساحل گنگ بودم، توسط مردی فراخوانده شدم و پس از آن مفتخر به دیدار شخص الهی بزرگی یعنی «باباجی»، گوروی استادم، «لاهیری ماهاسایا» اهل بنارس شدم. از این رو این شخص الهی در کومباملا پارام گورو جی ماهاراج امن بود که برای اولین بار او را ملاقات کردم.

در طول گفتگویم با باباجی، از طبقه‌ی خاصی از انسان هایی صحبت به میان آمد که در آن مکان‌های زیارتی غالب بودند. من خاضعانه تقاضا کردم که انسان‌هایی وجود دارند که به مراتب به لحاظ هوشی بالاتر از بسیاری از کسانی هستند که در این مکان حاضرند، مردانی که در بخش‌های دوری از جهان- اروپا و آمریکا- زندگی می‌کنند، به عقاید

---

^۱ - بدان پارام گورو نیز می‌گویند که به لحاظ ادبی به معنای بالاتر و برتر از گورو، از این رو استاد یک فرد (گوروی گوروی یک فرد) می‌باشد.

مختلفی ایمان دارند، و از اهمیت حقیقی کومباملاً غافلند. تا
جاییکه مربوط به هوش و عقل است، آنها لیاقت همراهی
قدس با سرسپردگان معنوی را داشتند: با اینحال افسوس که
چنین مردان باهوشی در سرزمین های بیگانه، در بسیاری از
موارد به ماده گرایی آمیخته شده اند. بعضی از آنها، اگر چه
بخاطر بررسی هایشان در حوزه های علوم و فلسفه مشهورند،
یگانگی ذاتی مذهب را تشخیص نمی دهند. این عقاید مسلکی
و آیینی همچون موانع تقریباً غیرقابل عبوری اند که جدایی
نوع بشر را برای همیشه تهدید می کنند.

پارام گورو جی ماها راج باباجی لبختی زد و با مفتخر
کردن من با عنوان سوآمی، وظیفه این کتاب را به من محول
کرد. من منتخب شدم، چراکی علت آن را نمی دانم، تا این
موانع را بردارم و به ایجاد حقیقت بنیادین در همه مذاهب
کمک کنم.

این کتاب براساس چهار مرحله‌ی رشد معرفت، در چهار
بخش تنظیم شده است. بالاترین هدف مذهب، شناخت روح
متعال، خودشناسی می باشد. اما برای وصول به این مهم، به
دانش جهان بیرونی، نیاز است. بنابراین اولین بخش از این
کتاب به ودا، انجیل اختصاص می یابد و به دنبال ایجاد حقایق

بنیادینی از خلقت است و تکامل و نیروگرفتن جهان را توصیف می کند.

همه‌ی موجودات، از بالاترین تا پایین‌ترین در پیوندی از خلقت، مشتاق درک سه چیزند: «وجود»، «آگاهی»، و «سرور». این مقاصد یا اهداف، موضوع بحث بخش دوم این کتاب می باشد. سومین بخش مربوط به روش تشخیص این سه هدف زندگی است. چهارمین بخش مباحثی در مورد الهامات کسانی است که سفرهای دوردستی را برای تشخیص این سه انگاره حیات کرده‌اند و کسانی که بسیار نزدیک به مقصدشان اند.

روشی که در این کتاب به کار برده‌ام، در ابتدا عبارات سانسکریتی را از قدیسان شرقی بیان می‌دارد و سپس آن را با رجوع به متون مقدس غرب توضیح می‌دهد. بدین روش سعی کرده‌ام تا به بهترین شکلی نشان دهم که اختلاف نظر واقعی وجود ندارد، کمترین تضاد واقعی، بین تعالیم شرق و غرب وجود دارد. نوشتمن چنین کتابی به تشویق پارام گورو دوایم و در عصر دوارپا که در آن شاهد رشد سریع در همه‌ی بخش‌های دانش هستیم، انجام شده است. امیدوارم

کسانیکه این موضوع برایشان مهم است، فحوا و محتوا این
کتاب در دسترس شان باشد.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

فصل اول

چرخه های زمان

در ادامه، بحث مختصری با محاسبات ریاضی وار از دوره ها یا یوگاها ارائه می شود و این واقعیت که دوره حاضر برای جهان دوار پا یوگا است و ۱۹۴ سال از این دوره (۱۸۹۴ میلادی) گذشته است و توسعه سریعی در دانش بشری را به ارمغان می آورد، مورد بحث قرار می گیرد.

ما از ستاره شناسی شرقی آموخته ایم که ماه ها به دور سیاراتشان می چرخند و سیارات با چرخش به دور محورشان همراه با ماه هایشان، حول خورشید می گردند، و خورشید

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

همراه با سیارات و ماه هایش، ستاره دیگر دوگانه اش را گرفته و حول آن در حدود ۲۴۰۰۰ سال زمینی مان می چرخد - پدیده ایی نجومی که موجب حرکت عقب رونده از نقاط استوای نجومی حول منطقه البروج می شود. خورشید حرکت دیگری نیز دارد که بوسیله آن حول یک مرکز مهم که ویشنونابهی نامیده می شود، می چرخد که جایگاه قدرت خالقه، برهمما، مغناطیس جهانی می باشد و برهمما، دهارما یا فضیلت ذهنی جهان درون را سامان می دهد.

وقتی خورشید در چرخش حول دوگانه اش، به مکانی که نزدیکترین محل به این مرکز مهم یا جایگاه برهمما می رسد، آنهنگام که اعتدال پاییزی به نقطه اول برج حمل می رسد، دهارما یا فضیلت ذهنی رشد بسیاری می کند، به گونه ایی که انسان به راحتی می تواند همه چیز را حتی اسرار روح را درک کند.

اعتدال پاییزی در آغاز قرن بیستم در میان ستاره های ثابتی از صورت فلکی ویگرو و در بخش ابتدائی دوره دوارپای صعودی نزول خواهد کرد.

بعد از ۱۲۰۰ سال، وقتی خورشید به محلی در محورش که دورترین نقطه از آن مرکز مهم (برهمما) می رسد، دهارما،

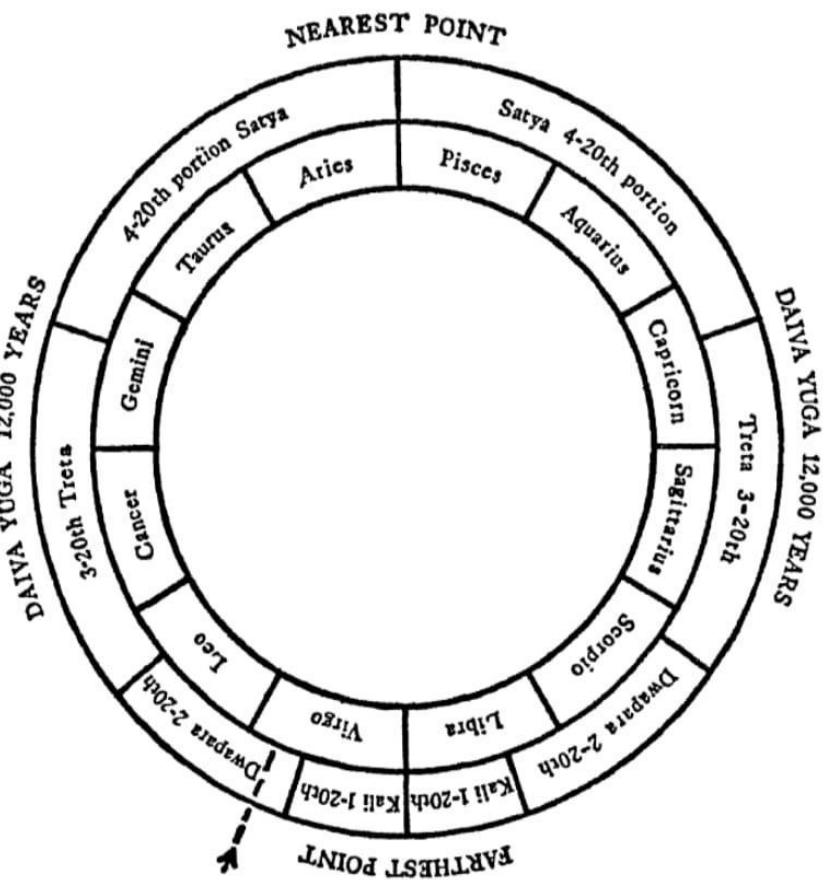

فضیلت ذهنی، شروع به کاهش می کند تا حدی که انسان دیگر قادر به درک چیزی فراسوی خلقت مادی خام و ناویژه نیست. اتفاقی که وقتی اعتدال پاییزی در نقطه اول برج میزان است، روی می دهد. به همین ترتیب وقتی خورشید در چرخشش، شروع به حرکت به سمت مکانی در نزدیکترین محل به این مرکز مهم (دهارما یا فضیلت ذهنی) می کند، رشد آغاز می شود؛ این رشد بتدریج در ۱۲۰۰۰ سال بعدی کامل می شود.

هر یک از این دوره های ۱۲۰۰۰ هزار ساله، تغییر کاملی را هم بیرونی در جهان مادی و هم درونی در جهان الکترونیکی یا هوشی به ارمغان می آورند و یکی از جفت های الکترونیکی یا دیوا یوگاها^۱ نامیده می شوند. از این رو در هر دوره ۲۴ هزار ساله، خورشید چرخش حول دوگانه اش را کامل می کند و یک چرخه الکترونیکی را که شامل ۱۲ هزار سال در هلال صعودی و ۱۲ هزار سال در هلال نزولی است، را به پایان می رساند.

---

^۱- Daiva Yuga

شکل شماره ۱: دیاگرام^۱

^۱. ویگرو(صورت فلکی سنبله) نشانه مقابل پیسیس(صورت فلکی حوت) می باشد. اعتدال پاییزی همکنون در ویگرو نزول می کند؛ در نقطه مقابل، اعتدال بهاری همکنون در برج حوت افول می کند. متأثیرگر دانان غربی که برای اعتدال بهاری اهمیت اصلی را قائل می شوند، بنابراین می گویند، جهان همکنون در دوره برج حوت (پیسیس) می باشد.

اعتدالیان، حرکت قهقهایی در صور فلکی دارند، وقتی اعتدالیان، از پیسکو- ویگرو(حوت - سنبله) گذشت، وارد برج دلو-اسد خواهد شد. بنابر نظر شری یوکتشوار، جهان وارد دوره حوت- سنبله(پیسکو- ویگرو) در ۴۹۹ میلادی شده است

لیکن توسعه دهارما یا فضیلت ذهنی، تدریجی است و به چهار مرحله مختلف در یک دوره ۱۲ هزار ساله تقسیم می شود. دوره ۱۲۰۰ ساله که در طول آن خورشید از یک بیستم از مدارش (به دیاگرام رجوع کنید) عبور می کند، کالی یوگا (دوره کالی) نامیده می شود. در آن هنگام دهارما یا فضیلت ذهنی، در اولین مرحله اش می باشد و تنها یک چهارم رشد کرده است؛ هوش انسانی هیچ چیزی فراسوی ماده خام و ناویژه این خلقت همیشه در حال تغییر، جهان بیرونی را نمی تواند در ک کند.

دوره ۲۴ هزار ساله ایی که در طول آن خورشید از دو بیستم از مدارش عبور می کند، دوارپا یوگا نامیده می شود. دهارما یا فضیلت ذهنی، آنگاه در دومین مرحله از توسعه می باشد و در نتیجه نیمه کامل است؛ آنگاه هوش انسانی می تواند مواد لطیف یا الکتریسیته ها و ویژگی هایشان را که اصول خلق کننده جهان بیرونی می باشند را در ک کند.

دوره ۳۶۰۰ ساله که در طول آن خورشید از سهم سه بیستمی از مدارش عبور می کند، تریتا یوگا نامیده می شود.

و وارد صورت فلکی دلو-اسد، دو هزار سال بعد در ۲۴۹۹ میلادی خواهد شد. (نکته گفته شده توسط ناشران)

آنگاه دهارما یا فضیلت ذهنی در سومین مرحله می باشد، هوش انسانی قادر به درک مغناطیس الهی می شود که منبع تمام نیروهای الکتریکی است که این خلقت وجودش به آن بستگی دارد.

دوره ۴۸۰۰ ساله که در طول آن خورشید از بخش چهار بیستمی از مدارش عبور می کند، ساتیا یوگا نامیده می شود. دهارما یا فضیلت ذهنی، آنگاه در چهارمین مرحله می باشد و توسعه کاملش را به پایان می رساند؛ هوش بشری می تواند همه چیز را حتی خدا، روح فراسوی این جهان مرئی را درک کند. مانو، ریشی بزرگ (قدیس روشن ضمیر) متعلق به دوره ساتیا یوگا، این دوره ها (یوگاها) را به طور روشن تری در متن زیر از مجموعه اش توصیف می کند:

चत्वार्याह्नुः सहस्राणि वर्षणान्तु कृतं युगम् ।
तस्य तावच्छ्रती सन्ध्या सन्ध्यांशश्च तथाविधः ॥
इतरेषु ससन्ध्येषु ससन्ध्यांशेषु च त्रिषु ।
एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥
यदेतत् परिसंख्यातमादावेव चतुर्युगम् ।
एतद् द्वादशसाहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥
दैविकानां युगानान्तु सहस्रं परिसंख्या ।
ब्राह्ममेकमहर्ज्ञयं तावती रात्रिरेव च ॥

[آنها می گویند، برای چهار هزار سال، کریتا یوگا (ساتیا یوگا یا عصر طلایی جهان) است. سپیده دمش به همان ترتیب صدهای بسیار دارد و دوره‌ی افولش نیز به همان میزان طول می کشد(یعنی $400 + 4000 = 4400$). در سه دوره دیگر، همراه با طلوع و افولشان، هزاره‌ها و صدها با یک واحد کاهش می یابند(یعنی.. $300 + 3000 = 3300$ ؛ $3000 + 300 = 3300$ و غیره). این چرخه چهارتایی که ۱۲۰۰۰ سال را در بر می گیرد، عصر خدایان نامیده می شود. جمع هزار دوره‌های الهی، یک روز برهما را شکل می دهد؛ و به همان درازا، شب هنگامش می باشد.]

طول مدت دوره‌ی ساتیا یوگا، ۴۰۰۰ سال می باشد؛ ۴۰۰ سال قبل و بعد از ساتیا یوگا در حقیقت، دوره‌ی تغییر و تحولش^۱ به ترتیب با یوگاهای قبلی و بعدی اش می باشند؛ از این رو ۴۸۰۰ سال در کل، عصر مربوط به ساتیا یوگا می باشد. در محاسبه طول مدت این دوره نسبت به دوره‌های دیگر و زمان تغییر و تحولشان به دوره قبل و بعد، بایستی یک واحد از واحدها، هم هزارها و هم صدها کسر شود، که بیانگر طول مدت آن دوره، و زمان تغییر و تحولاتشان می

---

^۱- Sandhis

باشد. مبتنی بر این نظم، مشخص می شود که ۳۰۰۰ سال طول مدت، تریتا یوگا می باشد و ۳۰۰ سال قبل و بعد، دوره تغییر و تحولش می باشد که در کل ۳۶۰۰ سال را تشکیل می دهند. بنابراین ۲۰۰۰ سال، دوره‌ی دوارپا یوگا می باشد که ۲۰۰ سال قبل و بعد به عنوان دوره تغییر و تحولش می باشد، و در کل ۲۴۰۰ سال طول می کشد. در نهایت، ۱۰۰۰ سال، درازای کالی یوگا با ۱۰۰ سال قبل و بعد به عنوان دوره تغییر و تحولش می باشد؛ و در کل ۱۲۰۰ سال است. از این رو ۱۲۰۰ سال، جمع کل این چهار دوره است که اندازه یکی از دیوا یوگا ها یا جفت الکتریکی می باشد، و دو تا از آنها که دوره‌ای ۲۴۰۰ هزار ساله را در برمی گیرد، یک چرخه کامل الکتریکی را شکل می دهد.

از ۱۱، ۵۰۱ قبل از میلاد، وقتی اعتدال پاییزی بر اولین نقطه برج حمل قرار گرفت، خورشید شروع به دور شدن از نقطه‌ی نزدیکترین مدارش نسبت به مرکز مهم (جایگاه برهما) به سمت دورترین نقطه از آن می کند، و بر این اساس قدرت هوشی انسان شروع به اضمحلال می کند. در طول ۴۸۰۰ سالی که خورشید زمان برد تا از یکی از جفت های ساتیا یا بخش ۴ بیستمی از مدارش عبور کند، هوش

انسانی روی هم رفته، قدرت کسب دانش معنوی را از دست داد. در طول ۳۶۰۰ سال بعدی، که طول کشید تا خورشید از تریتا یوگای نزولی عبور کند، هوش به تدریج همه قدرت کسب دانش مغناطیس الهی را از دست داد. در طول ۲۴۰۰ سال بعد از آن، در حالیکه خورشید از دوارپای یوگای نزولی عبور می کرد، هوش بشری، قدرتش در زمینه کسب دانش در حوزه الکتریسیته ها و ویژگی هایشان را از دست داد. در بیشتر ۱۲۰۰ سال که خورشید از کالی یوگای نزولی عبور کرد و به نقطه ایی در مدارش رسید که بیشترین فاصله را از مرکز مهم (جایگاه برهم) داشت؛ اعتدال پاییزی بر اولین نقطه برج میزان قرار داشت. قدرت هوشی انسان به مقدار زیادی از بین رفته به گونه ایی که او نمی توانست هیچ چیزی فراسوی ماده ناویژه خلقت را درک کند. بنابراین محدوده ۵۰۰ میلادی تاریک ترین بخش از کالی یوگا و از کل چرخه ۲۴۰۰ هزار ساله بود. تاریخ به راستی بر صحت این محاسبات تاریخی ریشی های هندی گواهی می دهد و گسترش جهل و رنج را در همه ملت ها در ان دوره ثبت می کند. از ۴۹۹ میلادی بدین سو، خورشید شروع به نزدیک شدن به سمت مرکز مهم (جایگاه برهم) می کند، و هوش

انسانی، به تدریج شروع به رشد می کند. در طول ۱۱۰۰ سال از کالی یوگای سعودی، که ما را تا ۱۵۹۹ میلادی می آورد، هوش انسانی به شدت نادان و ناگاه بود به گونه ایی که نمی توانست الکتریسیته ها یا سوکشمابهota^۱ مواد لطیف خلقت را درک کند. در جهان سیاسی نیز به طور کلی، در هیچ امپراتوری صلحی وجود ندارد.

بعد این دوره، دوره انتقال و تغییر و تحول صد ساله کالی یوگا شروع شد، تحت تاثیر اتصال به دوره دوارپایی بعدی، انسان شروع به توجه به وجود مواد لطیفیاً ویژگی های الکتریسیته می کند؛ و صلح سیاسی شروع به ایجاد شدن می کند.

حدود ۱۶۰۰ میلادی، ویلیام گیلبرت، نیروهای مغناطیسی را کشف کرد و حضور الکتریسیته را در همه مواد مادی مشاهده کرد. در ۱۶۰۹ کپلر، اهمیت قوانین ستاره شناسی را کشف کرد و گالیله، یک تلسکوپ ساخت. در ۱۶۲۱، کورنلیس دربل هلندی میکروسکوپ را اختراع کرد. در حدود ۱۶۷۰ نیوتون، قانون جاذبه را کشف کرد. در ۱۷۰۰

---

^۱- Sukshmabhuta
^۲- Panchatanmatra

توماس ساوری ماشین بخار را ساخت. ۲۰ سال بعد استی芬 گری، عملکرد الکتریسیته را بر بدن انسان کشف کرد. در دنیای سیاست، مردم، احترام گذاشتن به یکدیگر را شروع می کنند، و تمدن در بسیاری جهات پیشرفت می کند. انگلستان با اسکاتلندر متحد شده و پادشاهی قدرتمندی می شود. ناپلئون بناپارت، قانون جدیدش را به اروپای جنوبی معرفی کرد. آمریکا در به دست آوردن استقلالش موفق شد و بخش های بسیاری از اروپا، در صلح بودند.

با پیشرفت علم، جهان شروع به پوشیده شدن با خطوط راه اهن و تلگراف می کند. با کمک ماشین بخار، ماشین های الکتریکی و بسیاری دیگر از ابزارها، مواد لطیف به صورت عملی مورد استفاده قرار می گیرند، اگرچه طبیعتشان به طور روشن هنوز درک نشده بودند. در ۱۸۹۹، با اتمام دوره ۲۰۰ ساله از تغییر و تحول پیش از آغاز دوره دوارپا، دوره دوارپای ۲۰۰۰ ساله آغاز می شود و در کل به بشر فهم کاملی از الکتریسیته ها و ویژگی هایشان داده می شود.

چنین است تاثیر بزرگ زمان که بر این کائنات حکم می راند. هیچ انسانی نمی تواند بر این تاثیر غلبه کند به جز کسی که با عشقِ پاکِ متبرک، الهی شده است، عشقی که

هدیه بهشتی طبیعت است؛ او که در جریان مقدس پراناوا
(ارتعاش اوم مقدس) تعمید داده شده است و پادشاهی خدا را
درک می کند.

وضعیت جهان در دوره تغییر و تحول دوره دوارپا تا به
امروز یعنی سال ۱۸۹۴ میلادی به طور صحیحی در تقویم
نجومی هندو نشان داده نشده است. ستاره شناسان و منجمان
که این تقویم نجومی را محاسبه می کنند، بخاطر یادداشت
های اشتباه متخصصان سانسکریت (همچون کولوکا بهاتا) که
متعلق به عصر تاریکی یا کالی یوگا بودند، به درستی
راهنمایی نشده اند و بدین خاطر همکنون مدعی اند که
درازای کالی یوگا، ۴۳۲ هزار سال می باشد، از انجا که ۴۹۹۴
سال از آن (تا ۱۸۹۴ میلادی) گذشته است، ۴۲۷ هزار سال
هنوز باقی مانده است. چشم اندازی تاریک! و خوشبختانه این
محاسبه صحیح نیست.

این اشتباه، در تقویم ها برای اولین بار حدود ۷۰۰ قبل
میلاد در طول حکمرانی راجا پاریکشیت، دقیقا بعد از اتمام
آخرین دورپای نزولی بوجود آمد. در آن زمان ماهاراج
یودهیستهیرا، با علم به ظهور دوره تاریک یا کالی یوگا، تاج
و تختش را به نوه اش، راجا پاریکشیت مذکور، واگذار می

کند. ماهاراج یودهیستهیرا، همراه با همه خردمندان بارگاهش، به سمت کوه های هیمالیا، بهشت دنیا، کناره گیری می کند. بنابراین هیچ کسی در بارگاه راجا پاریکشیت نبود که بتواند پایه محاسبه صحیح این اعصار متعلق به یوگاهای چندگانه را درک کند.

از این رو بعد از اتمام ۲۴۰۰ سال و شروع دوره دوارپا، هیچ کسی جرات بیان مقدمه ای بر دوره کالی سیاه به شکل آشکارتر با آغاز محاسبه سال اول انتهای آن و تعیین پایانی برای سال های دوارپا را نکرد.

بنابراین، برطبق این روش اشتباه محاسبه، سال اول کالی یوگا، ۲۴۰۱ همراه با دوره دوارپا یوگا شماره گذاری شد. در ۴۹۹ میلادی، وقتی دوره ۱۲۰۰ ساله کالی یوگا کامل شد و خورشید به نقطه ایی از مدارش که دورترین محل از جایگاه برهما (مرکز مهم) بود، رسید (وقتی اعتدال پاییزی بر اولین نقطه برج میزان در افلاک بود)، عصر کالی در تاریک ترین دوره اش بود، آنگاه در عوض ۱۲۰۰ سال بر پایه ۳۶۰۰ سال شمارش شد.

با شروع کالی یوگای سعودی، بعد از ۴۹۹ میلادی، خورشید شروع به پیشرفت در مدارش به سوی نزدیک تر

شدن به جایگاه برهمای (مرکز مهم) کرد، و براین اساس قدرت هوشی انسان شروع به رشد می‌کند. بنابراین این اشتباه در تقویم‌ها جلب توجه خردمندان را برانگیخت، کسانی که فهمیدند که محاسبات ریشی‌های باستانی در مورد دوره اول کالی یوگا، تنها با دوره‌ی ۱۲۰۰ ساله منطبق بوده است. اما از آنجا که هوش این خردمندان هنوز به خوبی رشد نیافته بود، تنها می‌توانستند خود اشتباه را مشخص سازند و علی‌برای ان نمی‌یافتند. جهت اصلاح، آن‌ها پنداشتند که ۱۲۰۰ سال یا زمان واقعی عصر کالی، سال‌های معمول در روی زمین نیست بلکه منطبق با سال‌های خدایان (سالیان بسیار زیاد دایواها) هستند که از ۱۲ ماه و ۳۰ روزه خدایی (دایوایی) تشکیل شده‌اند. که در آن هر روز خدایی (دایوایی) معال با یک سال خورشیدی معمول زمینی مان می‌شد. از این رو بر اساس نظر این مردان ۱۲۰۰ سال کالی یوگا باقیستی معادل ۴۳۲ هزار سال زمینی مان باشد.

---

^۱ - دایوا کلمه سانسکریتی به معنای متعلق به خدایان یا آمده از طرف خدایان می‌باشد (Davia)

برای به دست اوردن نتیجه ایی صحیح، هنوز هم ما
بایستی وضعیت اعتدال بهاری در بهار را در سال ۱۸۹۴ در
نظر بگیریم.

کتاب های مرجع ستاره شناسی نشان می دهد همکنون
اعتدال بهاری در فاصله ۲۰ درجه ۵۴ دقیقه ۳۶ ثانیه از اولین
 نقطه برج حمل (ستاره ثابت ریواتی) می باشد و با محاسبه آن
 مشخص می شود که ۱۳۹۴ سال از زمانی که اعتدال بهاری
 شروع به دور شدن از اولین نقطه برج حمل کرد گذشته
 است.

با کسر ۱۲۰۰ (طول مدت آخرین کالی یوگای صعودی)
 از ۱۳۹۴ سال، ما ۱۹۴ سالی را داریم که بیانگر سال کنونی
 دوار پا یوگای صعودی می باشد. این اشتباه تقویم های قدیمی
 تر به طور مشخصی وقتی ۳۶۰۰ سال را به این دوره ۱۳۹۴
 ساله اضافه کنیم مشخص می شود که حاصل ۴۹۹۴ سالی می
 شود که مطابق با تئوری اشتباه رایج تقویم های هندی تا زمان
 (۱۸۹۴ میلادی) است.^۲

---

^۱- Revathi is the Hindu name for Zeta Piscium

با رجوع به دیاگرام ارائه شده در این کتاب، خواننده خواهد دید که اعتدال پاییزی
 همکنون (۱۸۹۴ میلادی) در میان ستاره های صورت فلکی ویگرو، و در دوره
 دیوارپایی صعودی نزول می کند).

در این کتاب از حقایق معینی همچون مسائلی در مورد خواص مغناطیس، هاله هایش، انواع متفاوت الکتریسیته ها و غیره صحبت شده است، اگرچه علم مدرن هنوز به طور کامل آنها را کشف نکرده است. اگر فردی توجه اش را به خواص عصبی که به طور کاملاً الکتریکی در طبیعت هستند معطوف کند، پنج نوع الکتریسیته به سادگی قابل درک است. هر یک از این پنج عصب حسی، مشخصه و عملکرد منحصر به فردشان را برای اجرا دارند. عصب بینایی نور را حمل می کند و کارکرد عصب شنوایی و دیگر اعصاب را اجرا نمی کند، و مانند آن. از این رو روشن است که پنج نوع الکتریسیته مطابق با پنج خاصیت الکتریسیته کیهانی وجود دارد.

تا انجا که به خواص مغناطیسی مربوط می شود، قدرت فهم هوش انسانی در حال حاضر بسیار محدود است و تلاش در جهت ارائه این موضوع به گونه ایی قابل فهم برای عموم، کاملاً بی فایده است. هوش انسانی در تریتا یوگا، ویژگی های مغناطیس الهی (تریتا یوگای بعدی در ۴۰۹۹ میلادی آغاز خواهد شد) را درک خواهد کرد. همین حالا به راستی در روی زمین اشخاص استثنایی هستند که بر تاثیر

زمان غلبه کرده اند و آنچه را که مردم عادی نمی توانند بفهمند را درک می کنند؛ اما این کتاب برای این اشخاص متعال نیست زیرا بدان نیازی ندارند.

در استنتاجی از این مقدمه، می توانیم مشاهده کنیم که سیارات مختلف، با اثر گذاشتن روی روزهای مختلف هفته، نامشان را به روز مربوطه یشان می دهند؛ به طور مشابه، صور فلکی مختلف ستاره ها، با اثر گذاشتن بر روی ماه های سال، نامشان را به ماه های هندی می دهند. هر کدام از این دوره های بزرگ بیشتر بر روی دوره زمانی پوشش داده بوسیله آن اثر گذارده اند؛ از این رو در تعیین سال ها، مطلوب است که چنین اصطلاحاتی اشاره به دوره ای کنند که بدان تعلق دارند. از انجا که این دوره ها (یوگاها) از وضعیت اعتدالیں محاسبه می شوند، روش شماره گذاری سال ها در رجوع به دوره مربوطه یشان، براساس اصلی علمی می باشد؛ استفاده از ان از ناسازگاری زیاد جلوگیری می کند، انچه که در گذشته به خاطر وابستگی اعصار مختلف به اشخاص بزرگ در عوض پدیده نجومی ستاره های ثابت ایجاد شد. بنابراین ما برای نشان دادن زمان دقیق این دوره ای (یوگایی) که همکنون در گذر است نام و عدد این سال را که این مقدمه در ان نوشته

شده است به عنوان دوارپای ۱۹۴ در عوض ۱۸۹۴ میلادی قرار دادیم. این شیوه محاسبه در هند تا زمان حکم‌فرمایی راجا ویکرامادیتیا رایج بود زمانی که عصر ساموات معرفی شد. از آنجا که این روش یوگایی محاسبه خودش را با دلیل و برهان ارائه می‌دهد، ما از آن پیروی کرده و سفارش می‌کنیم عموم مردم نیز آن را در کل دنبال کنند.

حالا در این ۱۹۴ مین سال دوره دوارپا (دوراپا یوگا)، دوره تاریکی کالی مدتی است که به سر آمده است، جهان به سوی دانش معنوی کشیده می‌شود و انسان به کمک عاشقانه یکی از همنوعانشان نیاز دارد. انتشار این کتاب به درخواست پارام گوروی مقدس باباجی انجام شد، امیدوارم خدمتی معنوی باشد.

سوآمی سری یوکتسوار گیری
سرامپور، بنگال غربی
بیست و ششمین فالگون، دوارپای ۱۹۴ (۱۸۹۴ میلادی)

कौवल्यदर्शनम्

فصل دوم

انجیل

سوترای یکم

नित्यं पूर्णमनाद्यनन्तं ब्रह्म परम् ।
तदेवैकमेवाद्वैतं सत् । १ ।

روح اعظم (پارا برهما)، ابدی، کامل و بدون آغاز و پایان می باشد. آن یگانه تقسیم ناپذیر^۱

---

^۱ - همانطور که بیان شد، سری یوکتشوار این سوتراها را تنها به زبان سانسکریت بیان داشته و ترجمه حاضر از سوتراها توسط انجمن خودشناسی صورت گرفته است.

پدر ابدی، خدا، سوآمی پرام برهماء، تنها وجود حقیقی یا
سات است و به طور کامل در همه این کائنات وجود دارد.

چرا خدا قابل درک نیست. بشر بوسیله ابزار شناخت
حسی - صدا، لامسه، دیدن، چشایی، و بوئیدن ارگان عنصری
این جهان قابل رویت - که تنها مایملک اویند، باوری
همیشگی به دست می آورد و به طور شهودی به وجود ماده
اعتقاد پیدا می کند. از این رو انسان خود را با این جسم مادی
که از عناصر فوق الذکر تشکیل شده هویت می بخشد، وی
تنها قادر به درک با همین ارگان های ناکاملش، تنها دارائی
هایش است و قادر به درک جوهری که این ارگان ها و
خصوصیات بدن متعلق اند، نیست. پدر ابدی، خدا، تنها
وجود و هستی و فروهر در این کائنات است، بنابراین برای
بشر متعلق به این جهان مادی قابل درک نیست، مگر اینکه
انسان، با تعالی خودش به ورای این خلقت تاریک یا مایا،
الهی شود. ببینید:

اکنون ایمان اطمینان و اعتمادی است بدانچه بدان امید
داریم و شهادتی است به آنچه ان را نمی بینیم (یهودا ۱۱:۱).
پس، عیسی بدان ها فرمود: «وقتی مرا کشتبند، آنگاه
خواهید فهمید که من مسیح هستم (یوحنا ۱: ۲۸).

سوترای دوم

तत्र सर्वज्ञप्रेमशीजजिज्ञत् सर्वशक्तिवीजमानन्दश्च ॥ २ ॥

در روح اعظم (پارابرهما)، منشا کل دانش و عشق، ریشه‌ی
کل قدرت و سرور وجود دارد.

پاراکریتی یا طبیعت خدا. نیروی قادر مطلق یا شاکتی،
یا به عبارت دیگر سرور ابدی یا آنانداست که این جهان را
بوجود آورد؛ و آگاهی همه جا حاضر یا چیت است که
آگاهی این جهانی را می‌سازد که پراکیتی یا ماهیت خدای
پدر را نمایش می‌دهند.

چگونه خدا در ک می‌شود. از آنجا که بشر تصویری از
خداست، با متمرکز کردن توجهش به درون می‌تواند او را
در درون در ک کند، می‌تواند این نیرو و حس مذکور را در
درون در ک کند، می‌تواند این ثروت منحصر به فرد من
متعالش را در درون در ک کند؛ می‌تواند این نیروی قادر
مطلق را به عنوان اراده اش (واسانا)، همراه با سرور(بهوگا) و
احساس آگاهی به همه چیز را به عنوان آگاهش اش(چیانا)

و آن برخورداری های متعال(بهو کتا) را در درون درک کند.

ببینید:

پس خدا آدم را به تمثال خود آفرید. به تمثال و تصویر
خدا، او انسان را خلق کرد. ایشان را نر و ماده آفرید.
(پیدایش، ۱:۲۷)

سوچای سوم

तत्‌सर्वशक्तिवीजजडप्रकृतिवासनाया व्यक्तभावः ।
प्रणवशब्दः दिक्‌कालाणवोऽपि तस्य रूपाणि ॥ ३ ॥

روح اعظم (پارابرهما) این خلقت را آفرید، او علت ظهور
این طبیعت بی جان(پراکریتی) است. از او^۱م که همان صوت
کائنات (پراناوا)، یا کلمه، یا تجلی نیروی قادر متعال است،
زمان (کالا)، فضا (دیسا)^۲ و ماده یا اتم (آنو^۳ یا ساختار ارتعاشی
خلقت) ظهور پیدا کرد.

^۱ - او^m یا صوت کیهانی و کائناتی، صوت اولیه (Aum or Pranava)

^۲ - کالا اصطلاح سانسکریتی برای زمان است (Kala)

^۳ - دیسا اصطلاح سانسکریتی برای فضا می باشد. (Desa)

^۴ - آنو اصطلاح سانسکریتی به معنی ساختار مرتعش خلقت (Anu)

کلمه یا آمن یا اوم، آغاز خلقتند. تجلی نیروی قادر متعال ارتعاش است که می‌تواند هم شکل دفعی و هم شکل جذبی به صورت احساس آگاهی به همه چیز یا عشق داشته باشد. این تجلی به شکل صوت خاصی نمود می‌یابد: کلمه یا آمن یا اوم. اوم در جنبه‌های مختلفش، انگاره‌ی تغییر را بازگو می‌کند که همان زمان در شکل غیرقابل تغییر آن است؛ و انگاره‌ی تقسیم را که همان فضا در شکل تقسیم ناپذیر آن است.

چهار انگاره: کلمه، زمان، فضا و ماده (اتم). مفهوم بعدی، انگاره‌ی ماده یا ذرات می‌باشد که به آن بعنوان اتم های بی شمار یا پاترا یا آنو نیز اشاره می‌شود. این چهار انگاره – کلمه، زمان، فضا و ماده – از اینرو یکی و همسان هستند و اساساً چیزی به جز انگاره‌هایی صرف نیستند. تجلی کلمه (جسمانی شدن و ماده بیرونی) این جهان قابل رویت را خلق کرد. بنابراین کلمه، امن، آنو، که از طبیعت جاویدان پدر متعال یا خود اعظم متجلی شده، جدائی ناپذیر از اوست و چیزی به جز خود خداوند متعال نیست؛ همانطور که قدرت سوزانده قابل تفکیک از خود آتش نیست و چیزی به جز خود آتش نیست. ببینید:

آن آمین، آن شاهد امین و حقیقی، آن که آغاز آفرینش خداست، چنین می‌گوید (مکاشفه ۱۴:۳).

در آغاز «کلمه» بود و «کلمه» با خدا بود، و «کلمه» خدا بود..... هر چه هست، بوسیله او آفریده شده و چیزی نیست که آن را نیافریده باشد.... این «کلمه» جسم گردید و میان ما ساکن شد. (یوحنا ۱:۳، ۱۴)

سویرای چهارم

तदेव जगत्कारणं माया ईश्वरस्य, तस्य व्याप्तिरवदा ॥ ४ ॥

علت پیدایش، آنو یا اتم ها (ماده) می باشند. که در مجموع، مایا یا قدرت توهی پروردگار نامیده می شوند؛ هر آنوی فردی، آویدا^۱ یا جهل فردی نامیده می شود.

ماده (اتم ها)، مرکب روح خلقت اند. ماده یا اتم ها که در درون و برون این چهار انگاره ذکر شده در بالا، نمود می یابند، مرکب خالق یا روح می باشند، خالقی که با نور افشاری بر آنها، این جهان را خلق می کند. چون آنها نور معنوی

---

^۱- Avidya

ورای قوه درک را می پوشانند در مجموع ماایا یا تاریکی
نامیده می شوند؛ و هر یک از مخلوقات به طور جدا و مجزا،
آویدیا یا جهل فردی نامیده می شوند، بدان خاطر که مخلوق،
نسبت به خود حقیقی اش غافل است. از این رو به این چهار
انگاره ذکر شده که منجر به همه این آشفتگی ها می شود در
کتاب مقدس به عنوان چهارپایان خطرناک بسیار متکثر اشاره
می شود. بشر مدامی که خود را با بدن ناویژه مادی اش
 بشناسد، موقعیتی کاملاً مادون را در این ماده (اتم) چهارگانه
 آغازین احراز می کند و به ناچار قادر به درک این موضوع
 نیز نخواهد بود. اما وقتی خود را بدان سطح می رساند، نه تنها
 این ماده چه درونی و چه بیرونی را درک می کند بلکه کل
 خلقت را چه بخش متجلی شده و چه نامتجلی را درک می
 کند (یعنی پیش رو و پشت سر). ببینید:
 و در میان تخت، دریابی از بلور درخشان و در گردآگرد
 تخت، چهار چهارپایی وحشی خطرناک که در پس و پشت
 سر پر از چشممند (مکاشفه ع:۴).

سوترای پنجم

तत्सर्वज्ञप्रमवीजं परं तदेव कूटस्थचैतन्यम् ।
पुरुषात्मः तस्याभासः पुरुषः तस्मादभेदः । ५ ।

سویه ی عشق لاپتاناہی روح اعظم (پارابرهمن)، کوتاستا
چایتانيا می باشد. خود فردی، که تجلی یافته اوست، با او یکی
است.

کوتاستا چایتانيا، روح القدس، پروشات تاما. حیات،
تجلی نیروی جذب یا عشق لاپتاناہی است که به سانسکریت
پریماییجان چیت نامیده می شود که همان حضور همه جایی
روح مقدس است که روح القدس یا کوتاستا چایتانيا، یا
پروشات تاما نامیده می شود، آنچه بر این تاریکی یا مایا نور
می افشارند تا هر بخشی از آن را به سمت الوهیت جذب کند.
اما تاریکی یا مایا و بخش های فردی شده اش یعنی آویدیا
(جهل فردی هر مخلوق) که خود را وجودی جدا می پندراند
(جنبه دفعی)، قادر به دریافت و درک این نور معنوی نیستند،
اما آن را بازتاب می دهد.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

آبهاسا چایتانيا یا پورشا، پسران خدا. این روح القدس،
متجلی شده از طبیعت لايتناهی پدر جاودان یا خدا، چیزی غیر
از خود خدا نیست؛ و از اینرو این بازتاب های پرتوهای
معنوی، پسران خدا نامیده می شوند مه به آنها در سانسکریت
آبهاسا چایتانيا یا پورشا می گویند. ببینید:

حیات در اوست؛ و این حیات، نور بشر بود. (یوحنا ۱:۴)

او همان نوری است که در تاریکی می درخشد و تاریکی
 قادر به درک آن نیست. (یوحنا ۵:۱)

نزد خودش امد و خودش او را دریافت کرد نه هیچ کس
 دیگر. (یوحنا ۱۱:۱)

سوترای ششم

चित्सकाशादणांर्महत्त्वं तटीचत्त्वम्, तत्रसदध्यवसायः ।
सत्त्वं बुद्धिः ततस्तद्विपरीतं मनः
चरमं भिमानोऽहंकारस्तदेव जीवः । ६ ।

او نمودش در هر بشری هست.

ماده (اتم)، تحت تاثیر آگاهی کیهانی (چیت)، حالت آرام
 ذهن یا چیتا را شکل می دهد که وقتی معنوی می شود، بودهی،

هوش نامیده می شود. متضادش، مانا^س، ذهن می باشد که در جیوا می زید آنچه آن را من همراه با نفس یا منیت یا ایگو یا انگاره وجودی مجزا می پنداریم.

چیتا یا قلب؛ آهامکارا یا ایگو (نفس) یا پسر بشر. وقتی این ماده (اتم) یا آویدیا، تحت تاثیر عشق کیهانی یا چیت آنچه آن را روح مقدس می نامیم، معنوی شد، همچون براده های آهن مغناطیسی شده، آگاهی به دست می آورند و قدرت احساس پیدا می کنند، آنهنگام ماهات یا قلب یا چیتا نامیده می شوند و اینجاست که ایده و تصور وجودی مجزا از آن خود متعال، در مخلوق نمود می یابد که آن را آهامکارا؛ ایگو (نفس) یا پسر بشر می نامند.

بودهی یا هوش؛ مانا^س یا ذهن. با مغناطیسی شدن، اتم (یا آویدیا) دو قطبی می شود، که یک قطب آن را به سوی وجود حقیقی یا ذات حقیقی یا سات جذب می کند (جذب) و دیگری آن را از این جذب باز می دارد (دفع). اولی ساتوا یا بودهی یا هوش نامیده می شود که آنچه حقیقت است را مشخص می کند؛ و دومی ذره ی دافعه ایی از آن نیروی متعال معنوی فوق الذکر می شود، که این جهان پنداری و

خيالی را برای لذت (آناندا) بوجود می آورد و بدین خاطر آن ر آناداتوا^۱ يا ماناـس يا ذهن می نامند.

سوترای هفتم تا دهم

तदहंकाराचित्तविकारपञ्चतत्त्वानि । ७ ।
तान्धेव कारणशरीरं पुरुषस्य । ८ ।

तेषां त्रिगुणोऽभ्यः पञ्चदश विषयैन्द्रियाणि । ९ ।
एतानि मनोबुद्धिभ्यां सह सप्तदशसूक्ष्माङ्गानि ।
लिङ्गशरीरस्य । १० ।

چیتا یا ماده (اتم) معنوی شده، که در آن آهامکارا (ایده ی وجود من مجزا، نفس یا ایگو) به منصه ظهور می رسد، پنج نمود دارد (یا پنج نیروی اولیه).

این پنج نیرو در حالت اولیه و آغازین، بدن علی پورشا را تشکیل می دهند.

این پنج نیرو یا پانچا تاتوا، براساس خصوصیاتشان که شامل سه گونا یا خصوصیت ساتوا (ثبت)، راجاس (خنثی) و تاماس (منفی) است - پنج ارگان حسی (جنانا ایندریاها)، پنج ارگان

---

^۱- Anandatwa

عملکردی (کارما ایندریا) و پنج عنصر اولیه یا عناصر ریشه (تاماتراس) - که اشیا بیرونی قابل حس بیرونی را بوجود می اورند - را شکل می دهند.

این ۱۵ مشخصه (که شامل ۵ مشخصه در هر سه گونای ساتوا، راجاس و تاماس می باشد) به همراه هوش (بودهی) و ذهن (ماناس)، ۱۷ اندام ظریف کالبد لطیف، لینگا سریرا را شکل می دهند.

@caffeinebookly

caffeinebookly

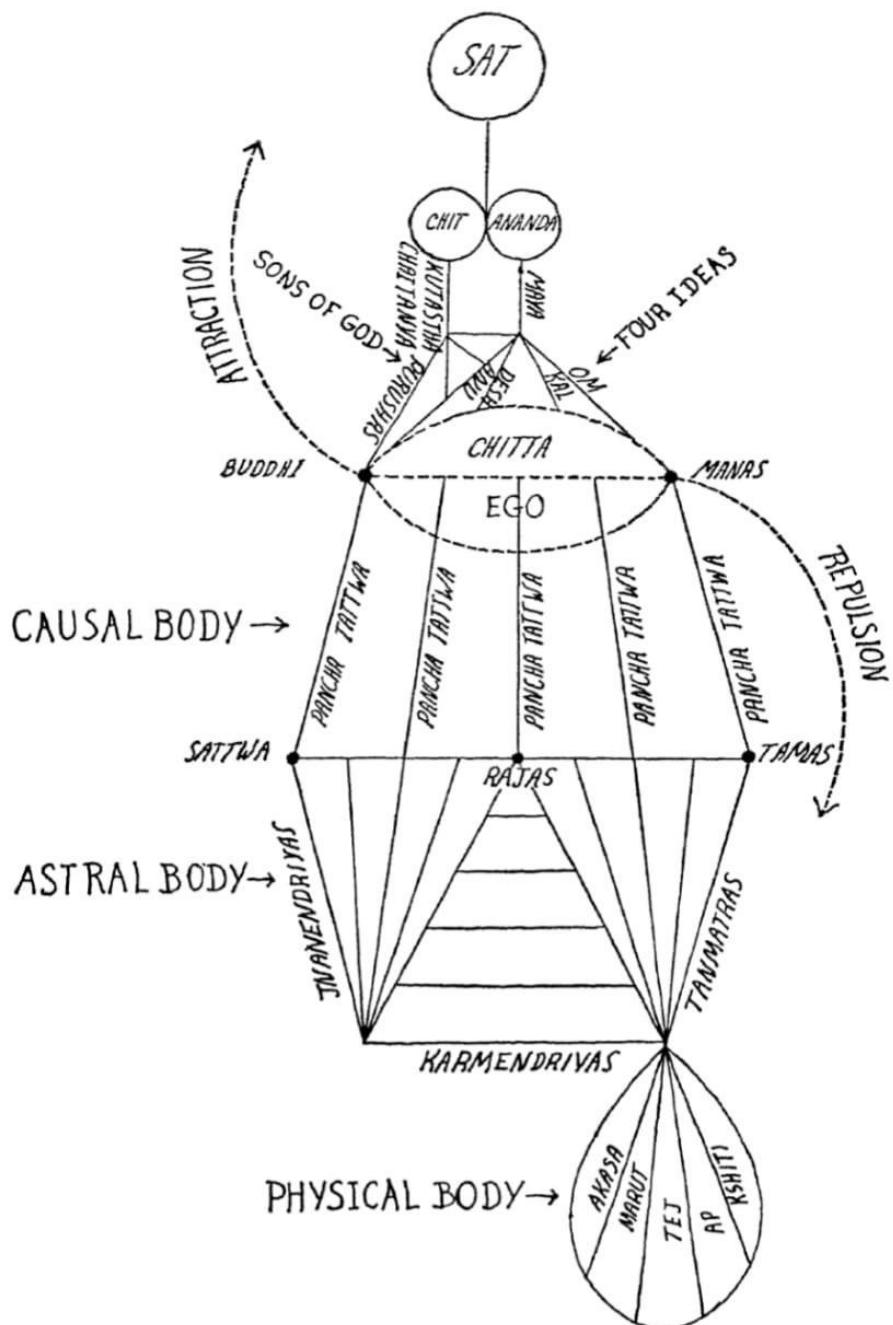
@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

شکل شماره ۲: پانچا تاتوا یا علت ریشه ای خلقت

پانچا تاتوا یا علت ریشه ای خلقت، کالبد علی می باشد. این ماده (اتم) معنوی شده یا چیتا (یا قلب)، که به صورت دفعی متجلی شده، پنج شکل نیروی آغازین را از پنج بخش مختلفش تولید می کند: یک نیرو از میانه، دو نیرو از دو سر انتهایی، و دو نیروی دیگر از فضای در هم تنیده شده ای بین میانه و هر یک از دو سر انتهایی. این پنج نوع نیرو (الکتریسیته) که تحت تاثیر عشق کیهانی (روح القدس) به سمت ذات حقیقی کنار هم جذب می شوند، میدان مغناطیسی ایجاد می کنند که کالبد هوش یا ساتوا بودهی نامیده می شود. این پنج نیروی آغازین که علت تمام خلقت های دیگر هستند، پانچا تاتوا نامیده می شوند، و به عنوان کالبد علی، پورشا یا پسر خدا نامیده می شوند.

سه گونا، یا خصوصیات نیروها. این نیروها که از چیتای قطبی شده بیرون امدند، حالت قطبی شده به خود گرفته اند و سه خصوصیت یا کیفیت پیدا کرده اند که عبارتند از سه گونا یا خصوصیت یعنی: ساتوا (ثبت)، تاماس (منفی)، و راجاس (ختنی).

جنانا ایندرین ها یا، ارگان های حواس. مشخصه های مثبت این پنج نیرو عبارتند از جنانا ایندرین ها یا اندام های

حواس که شامل بوئیدن، چشایی، دیدن، لمس کردن و شنیدن می باشد و تحت تاثیر قطب مخالف اتم (ماده) معنوی یعنی ماناس یا ذهن کنار هم جذب می شوند و بدنی یک شکل را بوجود می آورند.

کارما ایندرین ها یا پنج اندام عملکردی. مشخصه های خنثی (راجاس) این پنج نیرو را شکل می دهند که به این پنج نیرو، کارما ایندرین ها یا ارگان های عملکردی می گویند که عبارتند از دفع، تولید نسل، اندام های حرکتی (پاهای)، مهارت های دستی (دست ها) و سخن گفتن. این اندام ها که از نیروی خنثی این اتم معنوی یعنی چیتا (قلب) متجلی شده اند، کالبد انرژی را تشکیل می دهند که بدن انرژی، نیروی حیات یا پرانا نامیده می شود.

پنج عنصر اولیه یا عناصر ریشه (تاماتراس یا ویسها) - که اشیا بیرونی قابل حس بیرونی را بوجود می آورند که توسط حواس قابل درکند. مشخصه های منفی این پنج نیرو، پنج تاماتراس یا مواد بیرونی حسی بوئیدن، چشایی، دیدن، لمس کردن و شنیدن را شکل می دهند که با ارگان های حسی از طریق نیروی خنثی یا اندام های عملکردی یکی شده و امیال و خواسته های قلبی را برآورده می سازند.

کالبد مادی لطیف یا لینگاسریرا. این ۱۵ مشخصه همراه با دو قطب- ذهن و هوش- منتج از اتم معنوی، لینگا سریرا یا سوکشما سریرا را که بدان بدن مادی لطیف پورشا یا پسر خدا نیز می گویند را شکل می دهند.

سوقرای یازدهم و دوازدهم

ततः पञ्चतत्त्वानां स्थितिशीलतामसिकविषयपञ्चतन्मात्राणां
पञ्चीकरणेन स्थूलशरीरस्याङ्गानि जडीभूतपञ्चक्षित्यपत्तेजाँ
मरुद्व्योमान्दुद्भूतानि । ११ ।
एतान्यैव चतुर्विंशतिः तत्त्वानि । १२ ।

پنج عنصر اولیه یا ریشه، که مشخصه منفی، ۵ نیرو هستند، با ترکیب شدن با هم انگاره ماده خام و ناویژه را در ۵ شکلش موجب می گردند که شامل: جامدات (کشتی)؛ مایعها (آپ)؛ آتش (تیجاس)؛ مواد گازی (ماروت)؛ و اتر (آکاش)!

---

^۱ - به عبارتی از ترکیب این عناصر پنج گانه بود که این دنیای خاکی شکل گرفت که آن را نسبت به حالات لطیف تر انرژی، بعنوان دنیای زمخت، خام و ناویژه می شناسیم. و بدن مادی ما و تمام اشیا پیرامونمان نیز ترکیب این عناصر اولیه در شکل ناویژه یا زمخت آن است

این پنج شکل ماده خام (عناصر ریشه) و ۱۵ مشخصه فوق الذکر، همراه با مanas (حس آگاهی یا ذهن)؛ بوده‌ی، قوه تشخیص و تمیز؛ چیتا یا قلب یا نیروی احساس؛ و آهامکارا، ایگو یا نفس، ۲۴ عنصر پایه خلقت را تشکیل می دهند.

کالبد مادی زمخت. ۵ ماده خام فوق الذکر، که مشخصه های منفی شامل ۵ نیرو هستند، با یکدیگر ترکیب می شوند، و انگاره ماده زمخت(ناویژه) را شکل می دهند که برای ما در ۵ شکل مختلف نمود می یابند، که عبارتند از: کشیتی، جامدات؛ آپ، مایعات؛ تیجاس، آتش؛ ماروت، گاز و ویوما یا آکاش، اتر. اینها پوشش خارجی را شکل می دهند که کالبد مادی زمخت یا فیزیکی پورشا یا پسر خدا را بوجود می اورند که بدان ستهولاسریرا در سانسکریت می گویند.

۲۴ ریش سفید. این ۵ ماده زمخت و ۱۵ مشخصه فوق الذکر به همراه ذهن (ماناس)؛ هوش (بوده‌ی)؛ چیتا، قلب؛ و نفس (آهامکارا)، ۲۴ اصل یا ریش سفید را همانطور که در کتاب مقدس آمده شکل می دهند. ببینید:
و گردانگرد تخت، بیست و چهار تخت است؛ و بر آن
تحتها، بیست و چهار پیر دیدم. (مکاشفه ۴:۴)

این ۲۴ اصل، که خلقت تاریکی یا مایا را کامل کردند،
 چیزی به جز بسط جهل و توهمندی آویدیا نیستند؛ و از آنجا
 که این جهل همانطور که در بالا بدان اشاره شد، تنها از
 انگاره‌ها و تصوراتی صرف تشکیل می‌شود، خلقت در واقع
 هیچ وجود قائم به ذاتی ندارد، و چیزی به جز نمایش صرف
 انگارها و تصورات نیست؛ نمایش صرف انگارها و تصوراتی
 است در ذات ابدی یا خدا یا پدر.

سوترای سیزدهم

तत्रैव चतुर्दशभूवनानि व्याख्यातानि । १३ ।

این کائنات به چهارده سپهر، هفت سوارگا و هفت پatalas
 تقسیم می‌شود.

هفت سپهر یا سوارگا. حال به توصیف این کائنات می‌پردازیم. این کائنات از ذات ابدی یا خدا آغاز شد و به سوی پایین تا خلقت مادی ادامه یافت که در میان هفت سپهر مختلف، سوارگا یا لوکا شکل گرفت.

سپهر هفتم، ساتیا لوکا. نخستین سپهر، ساتیا لوکا، سپهر خدا یا تنها ذات حقیقی یا سات، در این جهان قرار دارد. هیچ نامی نمی‌تواند آن را توصیف کند، با هیچ چیزی در این خلقت تاریکی یا نور نمی‌توان آن را شرح داد. این سپهر از این رو، آناما، بی‌نام نامیده می‌شود.

ششمین سپهر، تاپو لوکا. سپهر بعدی در این ترتیب تاپولوکا، سپهر روح مقدس می‌باشد که شکیبایی جاودان است. از آنجا که این سپهر تحت تاثیر هیچ انگاره محدودی قرار نمی‌گیرد برای همیشه بی‌هیچ آشفتگی باقیست. بدان سبب که این سپهر حتی بوسیله پسران خدا نیز دست یافتنی نیست بدان آگما یا غیرقابل دسترس می‌گویند.

پنجمین سپهر، جانا لوکا. سپهر بعدی، جانالوکا، سپهر انعکاس معنوی یا پسران خدا است جاییکه که در آن ایده‌ی خود به عنوان هویتی جدا شکل می‌گیرد. از آنجا که این سپهر ورای قوه ادراک هر کسی در خلقت تاریکی، مایا می‌باشد، آلاکشا یا غیر قابل درک نامیده می‌شود.

چهارمین سپهر، ماہار لوکا. سپس سپهر ماہار لوکا، سپهر ماده(اتم)، آغاز خلقت تاریکی یا مایا قرار دارد، جاییکه روح متجلی می‌شود و انعکاس می‌یابد. این سپهر، این لینک

ارتباط دهنده، تنها راه بین روح و خلقت مادی می باشد و بدین خاطر باب یا داساما دوارا نامیده می شود.

سومین سپهر، سوارا لوکا. گردانگرد این ماده (اتم مرتعش)، سوارا لوکا، سپهر نیروها یا آئورا (هاله) مغناطیسی قرار دارد. مشخصه این سپهر، عدم وجود هر گونه خلقتی (حتی اندام‌ها و آبزه‌هایشان یا اسباب مادی لطیف) است و مaha سونیا یعنی خلا بزرگ نامیده می شود.

دومین سپهر، بهو وارا لوکا. سپهر بعدی، بهو وارا لوکا، سپهر خصوصیات الکتریکی می باشد. از آنجا که مواد ناویژه خلقت (مواد فیزیکی) به طور کلی در این سپهر وجود ندارند، و تنها نمودشان از طریق مواد لطیف است آن را سونیا یا خلایی عادی می نامند.

سپهر اول، باهو لوکا. آخرین و پایین ترین سپهر، باهولوکا، سپهر ماده ناویژه خلقت می باشد که همیشه برای هر شخصی قابل رویت می باشد.

هفت کلیسا یا ساپتا پاتالاس. از آنجا که خدا انسان را به تصویر خود خلق کرد، بنابراین کالبد انسان شبیه تصویری از این کیهان می باشد. جسم مادی بشر، دارای هفت مکان حیاتی است که پاتالاس نامیده می شود. بشر با حرکت به

سمت خود حقیقی اش و پیشرفت در مسیری صحیح، نور معنوی را در این مکان ها دریافت می کند که در کتاب مقدس به عنوان کلیساها بسیار توصیف می شوند؛ نورها یی همچون ستاره ها در آنجا در ک می شوند که همچون گروه فرشتگان هستند. ببینید:

پس رو بر گردانیدم. و چون رو گردانیدم، هفت چراغدان

طلا دیدم؛

و در میان هفت چراغدان، شبیه پسر انسان را ....

و در دست راست خود هفت ستاره داشت ....

این هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند: و هفت چراغدان که دیدی، هفت کلیسا می باشند.

(مکافنه ۱: ۲۰، ۱۳، ۱۶، ۱۲)

طبقات خلقت یا چهارده بهووانا. بالای هفت سپهر یا سوارگا و هفت پاتالاس ذکر شده، چهارده طبقه مشخصی از خلقت یا چهارده بهووانا شکل گرفتند.

سوترای چهاردهم

त एव पञ्च कौषाः पुरुषस्य । १४ ।

پورشا با هفت کوشای شات پوشیده می شود.

پنج حجاب یا غلاف یا کوشای شات. این پورشا، پسر خدا، بوسیله پنج غلاف پوشیده می شود، آنها همچون حجاب هایی هستند که پورشا یا پسر خدا را پوشانده اند که به آنها کوشای شات می گویند.

قلب، اولین کوشای اولین غلاف از پنج حجاب، قلب، چیتا یا اتم می باشد که تشکیل شده است از چهار انگاره که پیش از این ذکر شد که عبارتند از احساس می کند یا لذت می برد و از این رو جایگاهی برای سرور یا آناندا می باشد که آناندامایا کوشای حجاب لذت یا سرور نامیده می شود.

بودهی، دومین کوشای (حجاب). نیروهای هاله مغناطیسی، تجلی هایی از هوش (بودهی) می باشند که آنچه حقیقت است را مشخص می کنند. بنابراین جایگاه خرد یا جنانا می باشد که جناناما مایا کوشای نامیده می شود.

ذهن (ماناس)، سومین کوشای سومین حجاب (کوشای)،
کالبد ماناس یا ذهن می باشد، که از اندام های حواس تشکیل
شده، و همانطور که در بالا ذکر آن رفت، مانو مایا کوشای
نامیده می شود.

پرانا، چهارمین کوشای چهارمین، کالبد انرژی، نیروی
حیات یا پرانا است تشکیل یافته از ارگان های عملکردی و
بنابراین پراناما مایا کوشای یا حجاب نیروی حیات نامیده می شود.
ماده ناویژه، زمحت یا ماده فیزیکی، پنجمین کوشای

پنجمین و آخرین از این دسته، ماده ناویژه، پوشش خارجی
اتم می باشد و ماده ای این دنیای مرئی را شکل می دهد که
سبب شکل گرفتن این دنیا شده و این دنیا مرئی را ایجاد می
کند بدین خاطر در سانسکریت بدان آننا یا مغذی گفته و این
حجاب آناما مایا کوشای نامیده می شود.

عمل عشق. عمل دافعه، تجلی انرژی قادر متعال، از این
رو کامل شد، عمل کشش (عشق قادر متعال در هسته قلب)
شروع به متجلی شدن می کند. تحت تاثیر این عشق قادر
متعال یا این کشش، اتم ها به سمت یکدیگر جذب می شوند
نزدیک و نزدیک تر می آیند و اشکال اتریک، گازی،
آتشین، مایع و جامد را به خود می گیرند.

قلمرو بی جان. بدین صورت جهان قابل رویت با خورشیدها، سیارات، و ماه ها که پادشاهی بی جان خلقت می نامیم، مزین شد.

قلمرو گیاهی. به همین صورت، وقتی عمل عشق الهی، به خوبی بسط یافت، تکامل آویدیا، جهل (ذره تاریکی، مایا، انرژی متجلی شده قادر متعال)، شروع به بیرون آمدن کرد. آناما یا کوشای، یا پوسته خارجی اتم از ماده زمخت شکل گرفت، حجاب نیروی حیات یا پرانایاما کوشای (حجاب شکل گرفته از کارما ایندریاها، ارگان های عملکردی) شروع به عمل کرد. در حالت ارگانیک، اتم ها به مرکزشان سخت تر می چسبند، و به عنوان پادشاهی گیاهی در خلقت متجلی می شوند.

قلمرو حیوانی. وقتی پرانایاما کوشای بیرون آمد، مانومایا کوشای (غلاف تشکیل یافته از جانا ایندرین ها یا اندام های حسی) شروع به شکل گرفتن کردند. اتم ها (ماده) آنگاه می تواند طبیعت جهان بیرونی را درک می کند و اتم های دیگری با ماهیت مختلف را جذب می کند و صورت هایی را شکل می دهد که بخش ضروری برای لذت بردن است و بنابراین قلمرو حیوانی در خلقت شکل گرفت.

نوع بشر. وقتی مانومایا کوشای بیرون آمد، جنانامایا کوشای (کالبد هوش تشکیل یافته از نیروهای) قابل ادراک شد. این اتم‌ها (ماده‌ها)، قادرت انتخاب درست و اشتباه را پیدا کردند و به انسان یا وجودی با قادرت منطق در خلقت تبدیل شدند.

دواتا یا فرشته. وقتی بشر، روح الهی یا عشق آنگاه بر همه چیز را درون قلبش پرورش داد، قادر است تا جنانامایا کوشای را پس براند آنگاه لطیف ترین غلاف، چیتا یا قلب (متشكل از چهار انگاره)، متجلی می‌شود. بشر آنگاه دواتا یا فرشته در خلقت نامیده می‌شود.

رهایی، سانیاس. وقتی قلب یا لطیف ترین غلاف نیز کنار می‌رود، دیگر هیچ چیزی بشر را در اسارت خلقت تاریکی، مایا نگه نمی‌دارد. انسان آنگاه رها یا سانیاس، پسر خدا می‌شود و به درون خلقت نور وارد می‌شود.

سوترای پانزدهم و شانزدهم

स्थूलज्ञानक्रमात् सूक्ष्मविषयोन्नियज्ञानं स्वप्नवत् । १५ ।
तत्क्रमात् मनोबुद्धज्ञानञ्चायातमिति परक्षम् । १६ ।

همانطور که اشیایی که در رویا می بینیم، وقتی بیدار می شویم، غیرواقعی است، به همان ترتیب ادراکاتمان هنگام بیداری نیز به همین ترتیب غیرواقعی هستند - مقوله ای استنتاجی.

حالت های خواب و بیداری. وقتی بشر، آنچه در هنگام بیداری از محیط اطرافش (ماده فیزیکی اطرافش) ادراک کرده است را با آنچه در هنگام رویا ادراک می کند، مقایسه کند، مشابهت موجود بین آنها به طور طبیعی منجر به این استنتاج در او می شود که این جهان خارجی نیز آنچه به نظر می رسد، نیست.

وقتی به دنبال توضیحی بیشتری می رود، می فهمد که همه آنچه در هنگام بیداری از محیط پیرامون ادراک کرده، اساسا چیزی به جز تصوراتی صرف نیستند که بخاطر در هم آمیخته شدن عینیت های بیرونی با پنج اندام حسی اش از طریق واسطه پنج اندام عملکردی اند. به عبارت دیگر، این جهانی که ما هنگام بیداری ادراک می کنیم، در نتیجه به هم آمیخته شدن، آبزه های بیرونی (عینیت های بیرونی یا مواد حواس) یا همان ویژگی های منفی تشکیل شده از پنج نیروی درونی با پنج اندام حسی او (ویژگی های مثبت شان

شامل شنیدن، دیدن، بولایی و ...) از طریق واسطه پنج اندام عملکردی (ویژگی‌های ختی الکتریسیته‌ها) اند که بوجود می‌آیند.

این اتحاد سه گانه آبزه بیرونی با اندام‌های حسی و اندام‌های عملکردی بوسیله عمل ذهن (ماناس یا حس آگاهی) تحت تاثیر قرار می‌گیرد و بوسیله هوش (بودهی) درک و فهم می‌شود. بنابراین واضح است که همه ادراکاتی که بشر در هنگام بیداری دارد، صرفا مساله‌ای بازآفرینی شده، ذهنی (پاروکشا جنانا) هستند.

سوترای هفدهم

ततः सद्गुरुलाभो भक्तियोगश्च तैनापराक्रमः । १७ ।

چه نیازی وجود دارد که گورویی، نجات دهنده ایی باشد، کسی که ما را به باکتی (عشق، ایشار و از خود گذشتگی) و به ادراک حقیقت بیدار کند. وقتی انسانی سات گوروی یا نجات دهنده اش را می‌یابد.

وقتی انسانی با معرفتی صحیح (آپاروکشا جنانا)، بی ارزشی دنیای خارجی را می فهمد، مفتخر به مقام یوحنا^۱ تعمید دهنده، شخصیت الهی می شود، او که شاهد نور بود و بعد از اینکه عشق قلبی اش، این هدیه بهشتی طبیعت رشد یافت، به مسیح شهادت داد.

هر جوینده‌ی صادق پیشرفته‌ای ممکن است، این بخت و اقبال را داشته باشد تا همراه چنین شخصیت‌های خداگونه ای شود، آنانکه با مهربانی ممکن است بر سر راه او به عنوان معلم معنوی، سات گورو، ناجی قرار گیرند. با تبعیت مشتاقانه از احکام مقدس این اشخاص الهی، بشر قادر به جهت دادن به همه‌ی اندام‌های حسی اش به سمت درون به سمت باب درونی جهان که بدان تریکوتی، سینسوریوم، یا سوشومندوارا نیز می‌گویند، می‌شود، انچه مرکز مشترکشان است – جائیکه وی، این بانگ و آوا را درک می‌کند، بانگ و آوایی همچون صوت کوبشی خاص، این ارتعاش کیهانی که همان، «کلمه»، «آمن»، «اوم» است؛ و کالبد نورانی فرستاده خدا رادها را می‌بیند، که در کتاب مقدس به عنوان طلایه دار یا یوحنا^۲ تعمید دهنده نماد پردازی می‌شود. ببینید:

این را می‌گوید آمین، این شاهد حقیقی و صدقیق، که
ابتداً خلقت خداست (مکافهه ۱۴:۳)

اینک ایستاده بر در می‌کوبم؛ اگر کسی آواز مرا بشنود و
در را باز کند، به نزد او درخواهم آمد و با وی شام خواهم
خورد و او نیز با من (مکافهه ۲۰:۳).

خدا یحیی پیامبر را فرستاد.... او آن نور نبود بلکه
فرستاده شد تا بدان نور شهادت دهد.... یحیی گفت: من
صدای آدمی گریان در بیابان هستم، که مسیر مستقیم به
سمت پروردگار را می‌سازد.» (یوحنا ۱:۶، ۷، ۲۳).

رودهای گنگا، جمنا یا اردن، این جریان های مقدس.
بخاطر طبیعت ویژه این صوت، از آنجا که همچون جریانی از
منطقه ناشناخته بالا که سرازیر می شود و خود را در ماده
زمخت خلقت رها می کند، به شکل تمثیلی در مسلک های
مختلف با نام های رودخانه های مختلفی که مقدس بر می
شمردن، نشان داده شده است؛ برای مثال، گنگ توسط

هندوان، جامونا^۱ توسط وايشناوا، و اردن (جوردن) بوسيله مسيحيان.

دومين تولد. انسان از طريق بدن نوراني اش، با اعتقاد به وجود اين نور حقيقي - اين حياتبخش کائنات- غسل تعميد می يابد يا به عبارت ديگر در جريان مقدس صوت جذب می شود. غسل تعميد، بنابراین همانطور که در مورد آن صحبت شده، دومين تولد بشر می باشد و باكتى يوگا (يوگاي عشق و سرسپردگي)^۲ ناميده می شود که بدون آن بشر هرگز نمی تواند جهان درونی حقيقي، پادشاهی خدا را درک کند. ببینيد: آن نور واقعی آمد تا به هر کس که به اين دنيا می آيد، بتايد. (يوحنا ۱: ۹)

براستی، براستی، عین حقیقت را می گوییم، اگر تولد تازه پیدا نکنی، هرگز نمی توانی ملکوت خدا را ببینی. (يوحنا ۳: ۳)
درک واقعی، آپارو کشاجنانا. در اين وضعیت، پسر بشر شروع به توبه کرده و از اين خلقت مادي ناويژه روی برمی گرداند، و به سمت الوهیتش، وجود ابدی اش، خدا حرکت

^۱ - وايشناوا پرستندگان ويشنو، خدا در شكل نگهدارنده آن

^۲ - اتحاد با خدا از طريق عشق، کشش که به طور ثابت انسان را به سمت پادشاهی پروردگارنش می کشاند (ناشر).

می کند. وقتی گسترش توهם (جهل) متوقف می شود، بشر به تدریج مشخصه حقیقی این خلقت تاریکی یا مایا را در ک می کند و آن را به عنوان نمایش صرفی از انگاره های طبیعت اعظم متعلق به من متعال، تنها جوهر حقیقی در ک می کند. این در ک درست، آپارو کشا جنانا نامیده می شود.

سو ترای هجدهم

यदात्मनः परमात्मानि दर्शनन्ततः कीवल्यम् । १५ ।

وقتی شخصی یگانگی خویش را با خود جهانی، این واقعیت اعظم تشخیص داد، رستگاری (کایوالیا) حاصل می شود.

سانیاس یا مسیح این ناجی تدهین شده. وقتی تمام گسترش های توهם و جهل ها کنار می رود، قلب، که به طور کامل روشن و پاک شده، دیگر صرفاً منعکس کننده نور حقیقی نیست، بلکه همچنین آن نور معنوی را به روشنی

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

متجلی می کند و از این رو تقدیس و تدهین می شود، انسان
تبديل به سانیاس، رها، یا مسیح منجی^۱ می شود. ببینید:
در همان وقت به من فرمود: هرگاه دیدی روح خدا از
آسمان آمد و بر کسی قرار گرفت، بدان که او همان است
که منتظرش هستید. اوست که مردم را با روح القدس تعمید
خواهد داد. (یوحنا ۱: ۳۳)

غسل تعمید در جریان نور. از طریق این نجات دهنده،
پسر بشر دوباره تعمید می شود یا در جریان نور معنوی جذب
می شود، و به ورای خلقت تاریکی، مایا صعود می کند، به
جهان معنوی وارد می شود و با پسر خدا (که در سانسکریت
به معنای آبهاسا چایتانيا یا پورشا است) یکی می شود، همانند
آنچه برای عیسی ناصری روی داد. در این حالت بشر برای
همیشه از بند تاریکی، مایا رها می شود. ببینید:
اما او به تمام کسانی که به او ایمان آوردن، این حق را
داد که فرزندان خدا گردند؛ بلی، فقط کافی بود به نامش
ایمان آورند. (یوحنا ۱: ۱۲)

^۱ - کسی که با آگاهی مسیحیابی یکی می شود، آگاهی منعکس شده ایی از پدر
ابدی، خدا در خلقت می باشد که حاضر در همه جا در کلمه یا اوم، این ارتعاش
کیهانی می باشد. از این رو او رهایی یافته یا ازاد شده ایی از تاریکی مایا، یا توهمندی
جدایی از پدر است.

آنچه می‌گوییم عین حقیقت است. تا کسی از آب و روح تولد نیابد، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود. (یوحنای ۳:۵)

قربانی خود. از این رو وقتی بشر به جهان معنوی وارد می‌شود تبدیل به پسر خدا می‌شود، وی نور جهانی - روح القدس - را به عنوان کلیتی کامل درک می‌کند و در می‌یابد وی چیزی نیست به جز انگاره ایی محض که بر روی ذره ایی از نور اوام قرار گرفته است. آنگاه خود را به روح القدس یا قربانگاه خدا تقدیم می‌کند؛ در محراب خدا قربانی می‌کند؛ که عبارت از رها کردن تصور بیهوده هویت مجزاست و با یگانه یکپارچه یکی می‌شود.
کایوالیا، اتحاد. بنابراین، با یکی شدن با روح مقدس جهانی یا خدا، پدر، او با وجود واقعی، خدا یکی می‌شود. این اتحاد خود با وجود ابدی یا خدا، رستگاری (کایوالیا) نامیده می‌شود. بیینید:

آنکه غالب آید، این را به وی خواهم داد که بر تخت من
با من بنشیند، چنانکه من غلبه یافتم و با پدر خود بر تخت او
نشستم. (مکافه ۳: ۲۱)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

अभीष्टम्

فصل سوم

رہایی

سو ترای یکم

अतो मुक्तिज्ञासा । ९ ।

بدین خاطر آنجا میلی برای رہایی وجود دارد.

رہایی، هدف نخستین. وقتی انسان حتی به شیوهٔ
استنباطی، طبیعت حقیقی این خلقت و ارتباط حقیقی موجود
بین این خلقت و خودش را در ک می کند؛ و بعلاوه متوجه
می شود که تحت تاثیر ما یا، تاریکی، کاملاً غافل شده است و

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

تنها این بند و اسارت تاریکی است که او را نسبت به خود حقیقی اش غافل کرده و موجب همه رنج هایش شده، وی طبیعتا می خواهد تا از همه این رضالت ها آزاد شود. و این رهایی از رضالت یا آزادی از بند ما یا نخستین هدف زندگیش می شود.

سوترای دوم

मुक्तः स्वरूपेऽवस्थानम् । २ ।

رهایی، ثبات پورشا (روح فردی، جیوا) در خود واقعی اش است.

سکونت در خود آزادی است. وقتی انسان خود را به ورای انگاره‌ی خلقت تاریکی یا مایا می برد، و به طور کامل از تاثیرش خارج می شود، از بند آزاد می شود و در خود واقعی اش، روح ابدی اش سکنی می گزیند.

سوترای سوم

तदा सर्वकलशनिवृत्तिः परमार्थीसिद्धिश्च । ३ ।

آنگاه همه دردها متوقف می شود و به هدف فرجامین
واصل می شود (کمال حقیقی، شناخت خدا)

رهایی، رستگاری است. با حصول این رهایی، انسان از
همه آشتفتگی هایش رها می شود و همه خواسته های قلبی
اش برآورده می شود، از اینرو هدف فرجامین زندگی اش
تکمیل می شود.

سوترای چهارم

इतरन अपूर्णकामजन्मजन्मान्तरच्यापि दुःखम् । ४ ।

در غیر اینصورت، تولدی بعد از تولد دیگر، انسان مصیبت و
بدبختی خواسته های ارضانشده اش را تجربه می کند.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

چرا انسان رنج می کشد. تا وقتی، به هر حال انسان خود را با جسم مادی اش یکی بداند و سامان یافتن با من حقيقی اش را فروگذارد، او احساس می کند نیازهایش مطابق با خواسته های قلبی اش برآورده نشده است. برای ارضاء آنها مجبور است اغلب با جسم و خونی در مرحله ایی از حیات ظاهر شود و تحت کنترل تاثیر تاریکی، مایا قرار گیرد و مجبور به رنج کشیدن، تحت همه آشتفتگی های حیات و مرگ نه فقط در حال حاضر بلکه در آینده نیز شود.

سوچرای پنجم و ششم

कलेशांडविद्यामातृकः । ५ ।
भावेऽभावोऽभावे भाव इत्येवं बोधांडविद्या । ६ ।
آشتفتگی های از آویدیا یا جهل متولد می شوند. جهل، درک عدم وجود و عدم درک وجود می باشد.

جهل چیست؟ جهل یا آویدیا، عدم درک است یا درک نادرستی است از وجود چیزی که وجود ندارد. بواسطه آویدیا، بشر معتقد می شود که این خلقت مادی تنها چیزی است که اساساً وجود دارد، چیزی فراسوی آن وجود ندارد، فراموش می کند که این خلقت مادی اساساً چیزی نیست و

صرف نمایشی از انگاره ها بر روح جاویدان، این تنها وجود حقیقی، فراسوی معقولات خلقت مادی است. این جهل تنها چالشی مربوط به خودش نیست بلکه ریشه تمامی عذاب های دیگر بشر نیز هست.

سویرای هفتم تا دوازدهم

तदेवावरणविक्षेपशक्तिविशिष्टत्वात्
क्षेत्रमस्मिताभिनिवेशरागद्वेषाणाम् । ७ ।
तस्यावरणशक्तरस्मिताभिनिवेशौ विक्षेपशक्तेच रागद्वेषौ । ८ ।
स्वामिशत्त्वारपिविकृतज्ञानमस्मिता । ९ ।
प्राकृतिकसंस्कारमात्रमभिनिवेशः । १० ।
सुखकरविषयतृष्णा तगः । ११ ।
दुःखकरविषयत्वागतृष्णा द्रष्टः । १२ ।

آویدیا یا جهل، با داشتن قدرت دوگانه به عنوان نفس،
وابستگی، نفرت و چسبیدن سفت و سخت به چیزی نمود می
یابد.

ما یا یا نیروی تاریک، نفس (ایگو) و این چسبندگی سفت و سخت را ایجاد می کند؛ قدرت قطبی ما یا، وابستگی (کشش) و تنفر (دشمنی) را موجب می گردد.

نفس در نتیجه فقدان قدرت تشخیص بین کالبد فیزیکی و خود حقیقی نشات می گیرد.

چسبیدن نتیجه ایی از شرطی شدن طبیعی (اعتقاد به طبیعت و قوانینش به عنوان فرجام، در عوض اعتقاد به روح عنوان نیروی علی همه چیز) می باشد.

وابستگی و تعلق به معنی عطش و شوقی به موضوعات بیرونی جهت کسب شادی و سرور می باشد.

نفرت به معنای میلی برای حذف و از میان برداشتن موضوعاتی است که موجبات ناخشنود است.

جهل، منبع همه آشفتگی هاست. در جهت فهم اینکه چطور جهل منبع همه آشفتگی هاست ما بایستی به یاد داشته باشیم (همانطور که در فصل قبلی شرح آن رفت) که جهل، آویدیا، همچون ذره ای از ما یا یا تاریکی است که تکثیر یافته است، و بدین خاطر دو خاصیت ما یا را دارد. یکی از این خواص، قدرت تاریک کننده اش است که موجب عدم تلاش آدمی جهت به دست آوردن چیزی فراسوی خلقت مادی می

شود. این قدرت تاریک کننده، نفس یا آسمیتا را بوجود می اورد که موجب می شود، فرد خود را با این جسم مادی اش هویت دهد، که چیزی به جز مجموعه ای از اتم ها یا ذراتی از نیروی جهانی نیست؛ و چسبیدن سفت و سخت یا آبهینیویسا، اعتقاد به ارزش و اعتبار غایی این خلقت مادی است.

با اعتقاد به دومین خاصیت مایا، آویدیا یا جهل در شکل متکثرش، موجب کششی(جدبی) به سوی موضوعات معینی و نفرت و تنفر(پس زنی) به موضوعات دیگر می شود. بنابراین آنچه جذاب به نظر می آید، موضوعات بیرونی لذت بخش یا شادی آورش را فراهم کرده و موجب وابستگی و تعلق خاطر یا کششی نسبت به چیز هایی یا راجا می شود. آنچه در بیرون از آن دوری می شود، موضوعاتی هستند که تولید درد می کنند و بدین خاطر بیزاری، نفرت یا دوشاشکل می گیرد.

سوترای سیندهم

क्लोशमूलं कर्म तद्विपाक एव दुःखम् । १३ ।

ریشه درد، فعالیت های نفسانی است، (براساس توهمندی که موجب بدبوختی و سیه روزی می شود.

چرا بشر محدود می شود. تحت تاثیر این پنج آشتفتگی یعنی جهل، منیت، وابستگی، نفرت و چسبیدن به دنیای مادی انسان خود را درگیر کارهای نفسانی می کند که نتیجه آن رنج کشیدن اوست.

سوترای چهاردهم و پانزدهم

सर्वदुःखानां निवृत्तिरित्यर्थः । १४ ।
निवृत्तावप्यनुवृत्यभावः परमः । १५ ।

هدف بشر، رهایی کامل از ناخستنود و عدم سرور است.

آن هنگام که او درد را به طور کامل و بدون امکان بازگشت رها کرد، انسان به بالاترین فرجام نائل شده است.

هدف فرجامین قلب. همراه با توقف رنج به طور کامل، هدف بلافصل قلب، آرتا شکل می گیرد. نابودی کامل همه این رنج ها بدون امکان بازگشت، پارامارتا، هدف فرجامین می باشد.

سوچرای شانزدهم تا بیست و یکم

सर्वकामपूर्णत्वे सर्वदुःखमूलकलेशनिवृत्तिः तदा
परमार्थसिद्धिः । १६ ।
सच्चिदानन्दमयत्वप्राप्तिरिति स्थिरकामाः । १० ।
सद्गुरुदत्तसाधनप्रभावात् चित्तस्य प्रसादं एवानन्दः । १५ ।
ततः सर्वदुःखानां हानन्तदा सर्वभावोदयश्चित् । १६ ।
तत आत्मनो नित्यत्वोपलब्धिः सत् । २० ।
तदैव स्वरूपं पुरुषस्य । २१ ।

وجود، آگاهی، و سرور سه میل و شوق (قلبی بشرند).
آناندا یا سرور، رضایت قلبی است که با دستورالعمل های
که ناجی یا سات گورو می دهد به دست می آید.
چیت یا آگاهی حقیقی همانا نابودی کامل همه آشتفتگی ها
و رشد تمامی فضایل را به ارمغان می آورد.
سات یا وجود، با تشخیص جاودانگی همیشگی روح حاصل
می شود.

این سه کیفیت، طبیعت حقیقی بشر را شکل می دهند.
همه امیال و خواسته ها به طور کامل برآورده می شوند و
همه بدبختی و سیه روزی ها رخت می بندد، و مقام پارام آرتا یا
والاترین هدف حاصل می شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

الزامات راستین. بشر طبیعتا، نیاز بزرگی به سات یا وجود؛ چیت یا آگاهی؛ و آناندا یا سرور؛ احساس می کند. این سه کیفیت، احتیاجات راستین قلب بشرند و ربطی به انجام کاری در بیرون از خود او ندارند. و همانطور که در فصل قبل نیز توضیح آن داده شد، اساسا آنها دارایی هایی متعلق به طبیعت راستین اویند

چطور بشر به سرور دست می یابد. وقتی انسان اقبال همراهی شخصیت الهی یا سات گورو (ناجی) را یافت، و مشتاقانه راهنمایی مقدسش را دنبال کرد، می تواند تمامی تمرکز خود را به سمت درون متوجه کند و همه خواسته های قلبی اش را برآورد و از اینرو رضایت، آناندا یا سرور راستین را کسب می کند.

چطور آگاهی نمود می یابد. با قلبی راضی و خشنود شده، بشر قادر به تمرکز توجهش بر هر چیزی که انتخاب کند، می شود و تمامی جنبه های هایش را درک می کند. به این ترتیب چیت یا آگاهی حقیقی نمود می یابد که همانا آگاهی از تمامی تغییر و تحولات طبیعت تا تجلی اولیه اش یعنی "کلمه" یا "آمین" یا "اوم" و حتی خود متعال واقعی اش می شود. و در جریان متعلق به آن جذب می شود، انسان

تعمید داده می شود و شروع به توبه می کند و به سمت الوهیش، پدر جاویدان، که از آنجا فرو افتاده بود، بر می گردد. ببینید:

پس بخاطر آر که از کجا افتاده ای و توبه کن.

(مکاشفات ۲:۵)

چگونه وجود تشخیص داده می شود. بشر، با آگاهی از وجود حقیقی اش و آگاهی از ماهیت این خلقت تاریکی یا مایا، به سمت قدرت متعال مافوق آن حرکت می کند و به تدریج همه پیشروی های جهل را بیرون می کند. به این ترتیب، از کنترل این خلقت تاریکی رها می شود، و من متعال حقیقی اش را به عنوان وجود حقیقی همیشه جاودان و ابدی درک می کند. از این رو سات یا وجود منِ حقیقی و واقعی، خود را نشان می دهد.

چطور خواسته اصلی قلب حاصل می شود. وقتی همه احتیاجات قلب یعنی سات یا وجود؛ چیت یا آگاهی؛ و آناندا یا سرور- حاصل شدند، جهل این مادر ضلالت ها، شروع به محو شدن می کنند و متعاقبا همه آشفتگی های این جهان مادی، که ریشه همه رنج هایند، برای همیشه فرو می ریزند. از این رو هدف فرجامین قلب حاصل می شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

سوترای بیست و دوم

तदा सर्वकामपूर्णपरमार्थीसिद्धिकात् गुणानाम्प्रतिप्रसव
आत्मनः स्वरूपप्रतिष्ठात् तदेव कौवल्यम् । २२ ।

هنگامی که تمام خواسته های طبیعت اش حاصل شد، بشر نه
تنها بارتاب دهنده نور الهی است بلکه به طور فعالانه ایی با روح
یکی می شود. این حالت را کایوالیا، یگانگی می نامند.

چطور بشر نجات می یابد. در این حالت، همه احتیاجات
برآورده شده و هدف فرجامین حاصل می شود، قلب به طور
کامل پاک می شود و بجای انعکاس صرف نور حقیقی، به
طور فعالانه ایی آن را متجلی می کند. بشر از اینروی بوسیله
روح مقدس تدهین و تقدیس می شود، تبدیل به مسیح یا آن
ناجی تدهین شده می شود. و با ورود به پادشاهی نور معنوی،
تبدیل به پسر خدا می شود.

در این حالت، بشر خودش را به عنوان ذره ایی از روح
قدس جهانی درک می کند و ایده‌ی بیهوده هویت مجازیش
را رها می کند و خود را با روح جاویدان یکی می کند؛ که
همانا یکی شدن و یگانگی با خدا یا پدر می باشد. این اتحاد

خود با خدا، کایوالیا یا رستگاری است که هدف فرجامین
همه‌ی موجودات مخلوق است. ببینید:
 فقط ایمان داشته باش که من در خدای پدر هستم و او در
 من است. (یوحنا ۱۴:۱۱)

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

साधनम्

فصل چهارم

آیین

سوترای اول تا چهارم

तपःस्वाध्यायब्रह्मनिधानानि यज्ञः । १ ।

मात्रास्पर्शं तितिक्षा तपः । २ ।

आत्मतत्त्वोण्डेशश्रवणमनननिदिध्यासनमेव स्वाध्यायः । ३ ।

प्रणवशब्दं एव पन्था ब्रह्मणः तस्मिन्

आत्मसमर्पणं ब्रह्मनिधानम् । ४ ।

قربانی یا یانجا عبارت است از ریاست (تاپاس)، مطالعه عمیق (سودادهیا) و تمرین مدیتیشن بر اوم (برهمانیدهانا) است.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

ریاضت، صبر و تحمل یا آرامش ذهنی در همه شرایط
(تعادلی در میانه‌ی دوگانگی اساسی مایا همچون سرد و گرم،
درد و لذت و غیره).

سوادهیایا شامل خواندن یا گوش سپردن به حقیقت معنوی،
تعمق در آن و شکل دادن به مفهوم روشنی از آن می‌باشد.
مدیتیشن بر پراناوا یا صوت الهی اوام، تنها راه به سوی
برهمن (روح) و نجات می‌باشد.

تبیین صبر، ایمان، و کار مقدس. تاپاس ریاضت مذهبی
یا صبر هم در شادی و هم در هنگام رنج می‌باشد. سوادهیایا،
مطالعه همراه با توجه عمیق (مانانا) است که به آن سراوانا
نیز می‌گویند و شکل دادن به دیدگاهی در مورد ایمان
حقیقی، در مورد من متعال، نیدیدهیاسانا نام دارد، که عبارت
است از آنچه من هستم، از کجا آمده ام و به کجا خواهم
رفت، برای چه آمده ام، و مسائلی دیگر در رابطه با این من
متعال را شامل می‌شود. برهمانیدهانا، تعمید یا یکی کردن
خود در جریان صوت مقدس (پراناوا، اوام) می‌باشد که عمل
قدسی برای وصول به نجات و رستگاری است و تنها راهی
می‌باشد که بدان وسیله بشر می‌تواند به الوهیتش، پدر
جاودانش، جائیکه از آنجا فرو افتاده است، بازگردد. ببینید:

اعمال و محبت و خدمت و ایمان و صبر تورا می دانم و
اینکه اعمال آخر تو بیشتر از اول است. (مکاشفات ۲:۱۹)

سوچرای پنجم و ششم

श्रद्धावीर्यस्मृतिसमाध्यनुष्ठानात् तस्याविर्भवः । ५ ।
स्वभावजप्रैम्णः कंगतीव्रता श्रद्धा । ६ ।

اوم از طریق پرورش عشق فطری قلبی (سرادها)، شجاعت اخلاقی (ویریا)، حافظه الهی یا آنچه از مقدسات فرد به یاد دارد (سمریتی یا به یادمانده ها) و تمرکز صحیح (سامادهی) شنیده می شود.

سرادها، شدت عشق فطری قلبی می باشد.

چگونه صوت مقدس متجلی می شود. این صوت مقدس «پراناوا شابد» به طور متناوب از طریق پرورش و شوق نسبت به عشق فطری قلبی (سرادها)؛ شجاعت اخلاقی (ویریا)؛ درک درست از مقدسات (سمریتی)؛ و تمرکز درست (سامادهی) متجلی می شود.

فضیلت عشق. عشق فطری قلبی، پیش شرط اصلی برای وصول به حیاتی مقدس می باشد. وقتی این عشق، این هدیه بهشتی طبیعت، در قلب پدیدار می شود، همه علل هیجانات و آشفتگی از سیستم زدوده می شود و آن را به سمت حالت طبیعی کامل ارام می کند؛ و با تقویت قدرت های حیاتی، همه مواد خارجی مانند میکروب های مسبب بیماری را از طریق روش های طبیعی همچون عرق و سایر روش ها بیرون می راند. از این رو بشر را به لحاظ جسمی و ذهنی به طور کامل سالم می سازد و او را قادر به درک مفهوم درست طبیعت می کند.

وقتی این عشق در بشر توسعه یافت، این عشق او را قادر به فهم حالت راستین من حقیقی اش به علاوه دیگر شرایط پیرامونش می سازد.

با کمک از این عشق رشد یافته، انسان بخت و اقبال کسب همراهی انسان های خدای گونه، این شخصیت های الهی را پیدا می کند و برای همیشه رها می شود. بدون این عشق، بشر نمی تواند به شیوه طبیعی زندگی کند، و نه می تواند همراهی با شخص کامل را جهت سعادتش به دست آورد؛ وی اغلب هیجان زده می شود؛ این هیجان زدگی

بخاطر ورود مواد نادرست در سیستم‌ش در نتیجه اشتباه در درک راهنمایی طبیعت حاصل می‌شود و متعاقباً به لحاظ جسمی و ذهنی رنج می‌برد. او هرگز نمی‌تواند هیچ صلحی را به هر روی درک کند و زندگی اش ملالت بار می‌شود. از این روی پرورش این عشق، این هدیه‌ی بهشتی، پیش نیاز اصلی برای وصول به رستگاری مقدس است؛ گامی به جلو برداشتن به سوی این رستگاری برای بشر بدون عشق امکان ناپذیر است. ببینید:

می‌دانم اعمال تو را و مشقت و صبر تو را و اینکه متحمل اشرار نمی‌توانی شد و آنانی را که خود را رسولان می‌خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافته؛ و صبر داری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتی.

لکن بخشی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. (مکاشفه ۲:۲-۴)

سوترای هفتم و هشتم

श्रद्धासर्वितसद्गुरोः स्वभावजोपदेशपालने वीर्यलाभः । ९ ।
 सर्व एव गुरवः सन्तापहारकाः संशयच्छेदकाः शान्तिप्रदायकाः
 सत् तत्सङ्गः ब्रह्मवत् करणीयः, विपरीतमसत्
 विषवद् वर्जनीयम् । १५ ।

شجاعت اخلاقی (ویریا) با پرورش عشق فطری
 قلبی (سرادها)، همسو کردن عشق فردی به سوی گورو و تبعیت
 مشتاقانه از دستور العمل هایش بر می خیزد.

آنانکه که آشفتگی هایمان را برطرف می سازند، شک
 هایمان را می زدایند و صلح را ارزانی می دارند، معلمان حقیقی
 هستند. آنها عمل خدایی را انجام می دهند. روی مقابل شان
 (کسانی که شک ها و مشکلاتمان را افزون می کنند) برای ما
 مضرند و باستی از آنها همچون سم پرهیز شود.

همانطور که در فصل قبل آمد، این خلقت، اساسا چیزی
 به جز نمایش صرف انگاره طبیعت بر یگانه وجود واقعی یا
 خدا یا پدر ابدی نیست او که گورو یا متعال در این جهان
 است. از این روی همه چیزهای این خلقت وجودی مجزا از
 این گورو، پدر متعال و خود خدا نیستند، که در تکثر در ک

می شوند در تکثری از نمودها و صورت های چندلایه‌ی این
نمایش طبیعت در ک می شوند. ببینید:

عیسی جواب داد: «مگر در تورات شما نوشته نشده "شما
خدا یان هستید"؟» (یوحنا ۱۰:۳۴)

من شما را "خدا یان" خواندم و لقب "فرزندان خدای
متعال" را به شما دادم. (مزامیر ۶:۱۲).

ورای این خلقت، انچه که ما را از نگون بختی‌ها و شک
هایمان می رهاند و صلح را برای ما اعم از جاندار و بی‌جان
به ارمغان می آورد، هرچند ناچیز هم باشد، مستحق حداکثر
احترام مان می باشد. حتی اگر آن چیز توسط دیگران ننگین
شمرده شود، بایستی به عنوان سات (ناجی) پذیدفته شود و
همراهی اش همچون تصویر خدا پذیرفته شود. آنچه بر عکس
عمل می کند یعنی، صلح مان را بر هم می ریزد، ما را به شک
می اندازد، و موجب بدیختی و سیه روزی مان می شود، به
عنوان زهر خوبی‌ها یا آسات بایستی در نظر گرفته شود و از
آن بایستی احتراز شود. قدیسان هندی سخنی دارند:

अप्सु देवो मनुष्याणां दिवि देवो मनीषणाम् ।
काष्ठलोधृष्टु मूर्खाणां युक्तस्थात्मनि देवता ॥

بعضی فکر می کنند خدایان در آب (یعنی در عناصر طبیعت) وجود دارند در حالیکه دانا، فکر می کند آنها در بهشت (جهان اختری) وجود دارند؛ نادان آنها را در چوب و سنگ (یعنی در تصاویر یا سمبول ها) می جوید، اما یوگی خدا را در جایگاه مقدسِ من متعال خودش می شناسد.

برای وصول به رهایی، بشر با توجه به سطح تکاملش چیزی را که قادر به درک آند، به عنوان ناجی شان بر می گزینند. چون در کل، مردم فکر می کنند که مریضی، بلایی در دنیا است، و از آنجا که آب، هنگامی که به درستی تهیه شود، موجب برطرف شدن بیماری می شود، انسان جاهل ممکن است خود آب را بعنوان الهه و خدا برگزیند.

فیلسوفان قادر به درک نور الکتریکی درونی هستند که درون آنها را روشن می کند، عشق قلبی شان را که به طور الکتریکی به سمت آن نور جاریست که آنها را از همه علل آشفتگی ها و هیجانات می رهاند، یافته اند. سیستم شان را به

سوی حالت نرمال ارام می کنند و با نیرو دادن به قدرت های
حیاتی شان، آنها را به طور کامل هم به لحاظ جسمی و هم به
لحاظ ذهنی سالم می سازند. آنها آنگاه این نور را به عنوان
الاhe یا خدا یا ناجی شان می پذیرند.

آدم نادان در ایمانی کور، تکه ایی چوب یا سنگ را به
عنوان ناجی شان یا خدایشان در دنیا می پذیرند. این بدان
خاطر است که عشق فطری قلبی شان با بهره از گرایش و
میل انژیکی آن الهه رشد کند، و آن ناجی آنها را از همه
علل آشتفتگی ها رها کند، و سیستم شان را به سمت حالت
نرمال ارام کند، و به قدرت های حیاتی شان نیرو دهد.
استادان از سوی دیگر کنترل کاملی بر روی کل جهان مادی
دارند، آنها الاhe یا ناجی شان را در خود و نه در بیرون در
این دنیا یافته اند.

احترام به گورو با عشقی عمیق. حفظ همراهی با گورو
تنها به همراهی فیزیکی با او نیست (از انجا که بعضی اوقات
این امر مقدور نیست)، بلکه در اصل به معنای همراهی قلبی
مان با اوست و به معنی یکی شدن با او در عمل و هماهنگ
کردن خودمان با اوست.

این سخن اینگونه توسط لرد بایکون اظهار شده است: "یک انبوهی از مردم به معنای همراهی نیست، بلکه تنها گالری از صورت هاست." بنابراین حفظ همراهی با انسان های خدایی به معنای همراهی او با عشق قلبی شدید(سرادها) به معنی که در بالا توضیح آن رفت، است. با همراهی با ویژگی ها و نمودهایش به طور کامل در ذهن و با انعکاس او بهمان ترتیب و تبعیت مشتاقانه از تعالیمش، همانند بره است.

ببینید:

«نگاه کنید! این همان برهای است که خدا فرستاده تا برای آمرزش گناهان تمام مردم دنیا قربانی شود. (یوحنا ۱:۲۹)

با انجام این کار، وقتی آدم قادر به درک حالت لطیف برادران الهی اش می شود، ممکن است اقبال باقی ماندن در همراهی شان را به دست آورد و در همراهی هر کدام از آنها که ممکن است بعنوان معلم معنوی اش، سات گور، ناجی اش برگزیند، در آید.

بنابراین، به صورت خلاصه، شجاعت اخلاقی (ویریا) می تواند با پرورش عشق قلبی (سرادها) در شخص کسب

شود که عبارت است از، نشار کردن عشق فطری خود به معلمش، با همراه شدن همیشگی اش (در مفهومی درونی همانطور که توضیح آن رفت)، و با تبعیت مشتقانه از دستورالعمل های مقدس معلمش که کاملا رایگان و خوبخودی داده می شوند، کسب شود.

سوترای نهم تا یازدهم

तद्वीरं यमनियमानुष्ठानत् दृढभूमिः । ६ ।
अहिसासत्यास्तयब्रह्मचर्यापरिग्रहादयो यमः । १० ।
शौचसन्तोषसद्गुरुपदेशपालनादयः नियमः । ११ ।

شجاعت اخلاقی، بوسیله رعایت یاما (اخلاق یا خویشنداری) و نیاما (احکام مذهبی) قوی می شود.
یاما، عدم خشونت نسبت به دیگران، راستگویی، دزدی نکردن، خویشن داری و عدم حرص و طمع را در بر می گیرد.
نیاما، به معنی پاکسازی جسم و ذهن، قناعت در همه شرایط و اطاعت و پیروی از تعالیم گورو می باشد.

ثبات و استقامت در شجاعت اخلاقی، می تواند بوسیله پرورش یاما، مدارای مذهبی حاصل شود که شامل پرهیز از ظلم، عدم صداقت، طمع، زندگی غیرطبیعی، و دارائی های غیرلازم می باشد و همچین از نیاما، واجبات مذهبی که شامل پاکسازی ذهن و جسم- پاکسازی جسم به طور بیرونی و درونی از همه مواد بیرونی که موجب ترش شدن و ایجاد انواع مختلف بیماری ها در این سیستم و پاکسازی ذهن از همه تعصبات، پیش داوری ها و دگم ها می باشد که شخص را کوته فکر می سازد- قناعت در همه شرایط؛ و اطاعت نسبت به تعالیم مقدس اشخاص الهی.

زندگی طبیعی چیست؟ برای فهم انچه زندگی طبیعی را می سازد باید بتوانیم آن را از زندگی غیر طبیعی تشخیص دهیم. زندگی به انتخاب هایی بستگی دارد ۱- غذا ۲- سکونت و ۳- همراهی و مشارکت. برای زندگی به شکلی طبیعی، حیوانات پست تر این سه را با کمک غریزه حیوانی شان و نگهبان های طبیعی که در ورودی های حسی شان جای گرفته- ارگان های دیداری، شنیداری، لامسه، بویایی و چشایی برمی گزینند. در مورد بشر به طور کلی، به هر حال این ارگان ها به شدت بوسیله زندگی غیرطبیعی از همان

دوران طفویلت که توجهی به قضاوتشان نمی شود، منحرف می شود. بنابراین برای فهم اینکه نیازهای طبیعی ما چیست، باید بر مشاهده، تجربه و منطق تکیه کنیم.

غذای طبیعی بشر چیست؟ نخست، برای تعیین غذای طبیعی مان، بایستی به شکل گیری ارگان هایی که وظیفه ای هضم و جذب و تغذیه را به عهده دارند، دندان ها و کانال گوارش توجه کنیم؛ بایستی به تمایل طبیعی ارگان های حسی که حیوانات را به سوی غذایشان راهنمائی می کنند؛ و به نحوه تغذیه نسل جوان معطوف کنیم.

معاینه دندان ها. با معاینه داندان ها در می یابیم که در حیوانات گوشتخوار، دندان های پیشین، توسعه کمتری یافته اند، اما دندان های نیش، دراز برجسته، صیقل داده شده و تیز برای دریدن شکار می باشند؛ دندانهای آسیاب نیز تیزند؛ این داندان های تیز هر چند روی هم قرار نمی گیرند اما بطور کامل مناسب برای در کنار هم قرار گرفتن جهت جدا کردن فیبرهای عضله ایی هستند.

در حیوانات گیاهخوار، دندان های پیشی به طور برجسته ایی توسعه یافتند، دندان های نیش از رشد بازمانده اند) اگر چه گاهی اوقات مانند فیل به شکل یک صلاح توسعه یافته

اند)، دندان آسیا به خوبی پهن و عریض شده و تنها با میناهایی در دو طرف پوشانده شده است.

در حیوانات میوه خوار، همه دندان‌ها تقریباً ارتفاع یکسانی دارند؛ دندان‌های نیش خیلی کم برجسته‌تر، مخروطی و نوک تیز پهن و کند هستند (که به طور مشخصی برای دریدن شکار شکل نگرفته‌اند بلکه برای فشار قدرتمند گذاشته شده است). دندان‌های آسیا پهن و عریض هستند و با میناهایی در بالا پوشش داده شده‌اند که به منظور جلوگیری از حرکات جانبی ایجاد شده‌اند، اما برای جویدن لاشه نوک دار نمی‌شوند.

در جانوران همه چیزخوار همچون خرس، از سوی دیگر، دندان‌های پیشین مشابه دندان‌های پیشی گیاهخواران می‌باشد، دندان‌های نیش همانند گوشتخواران می‌باشد و دندان‌های آسیا هم نوک دار و هم پهن و عریض‌اند که بخارط انجام هر دو کار کرد این نوع دندان‌ها می‌باشد.

حال اگر تشکیل دندان‌ها در انسان را بررسی کنیم درمی‌یابیم که مشابه دندان‌های حیوانات گوشتخوار نیست و مشابه دندان‌های گیاهخواران و همه چیزخواران نیز نیست. دقیقاً شبیه دندان‌هایی است که حیوانات میوه خوار دارند. بنابراین

استنباط منطقی آن است که بشر حیوان میوه خوار یا خورنده میوه می باشد.

بررسی مجرای گوارش. با بررسی مجرای گوارشی در می یابیم که روده‌ی حیوانات گوشتخوار، ۳ تا ۵ برابر عرض بدنشان یعنی از دهان تا مخرج می باشد؛ و معده یشان اغلب گوی مانند است. روده‌های گیاهخواران، ۲۰ تا ۲۸ برابر عرض بدنشان می باشد و معده یشان بیشتر توسعه یافته و ساخت مرکبی دارد. اما روده میوه خواران، ۱۰ تا ۱۲ برابر عرض بدنشان است؛ معدهایشان به نحوی پهن‌تر از معده‌های گوشتخواران است و دنباله‌ای در بخش دوازدهه (بخش آغازین روده باریک) دارد که با هدف یک معده دوم عمل می کند.

این دقیقا ساختی است که در موجودات انسانی می بینیم، اگرچه آناتومی می گوید که روده انسان ۳ تا ۵ برابر عرض بدن انسان است- اشتباهی صورت گرفته بخاطر اندازه گیری بدن از از تاج سر تا پاهاست در عوض اینکه آن را از دهان تا مخرج اندازه گیری کنند . بنابراین دوباره می توانیم نتیجه بگیریم که بشر با در نظر گرفتن همه احتمالات یک حیوان میوه خوار است.

بررسی ارگان‌های حسی. با نگاه به میل طبیعی اندام‌های حسی که می‌تواند شاخصی باشد برای تعیین آنچه مغذی است و بدان وسیله همه حیوانات به سمت غذاشان هدایت می‌شوند، در می‌یابیم که وقتی حیوانات گوشتخوار، شکار را می‌یابند، بسیار محظوظ می‌شوند به گونه‌ایی که چشمانشان برق می‌زند؛ جسورانه شکار را می‌درد و حریصانه خون جهنده را لیس می‌زند. در مقابل، حیوان گیاهخوار حتی از غذای طبیعی اش اگر آغشته به اندکی خون باشد اجتناب می‌کند و بدون لمس کردن ان را رها می‌کند. حواس بویایی و چشایی اش او را برای انتخاب علف‌ها و دیگر بوته‌ها برای تامین غذاش هدایت می‌کند که با طبعش مطابق باشد. به طور مشابه حیوانات میوه خوار، نیز حس شان انها را به سمت درختان و زمین‌های میوه هدایت می‌کند.

در بشر در همه نژادها، می‌بینیم که حس هایشان از بویایی گرفته تا شنیداری، دیداری هرگز آنها را به سمت دریدن حیوانات راهنمایی نمی‌کند؛ در مقابل حتی نمی‌توانند دیدن چنین کشتارهایی را تاب بیاورند. همیشه توصیه می‌شود که کشتارخانه‌ها به دور از شهرها انتقال یابند؛ انسان اغلب احکام ممنوعیت سختی برای حمل و نقل بدون پوشش

گوشت های لاشه وضع می کند. آیا می توان لашه را غذای طبیعی انسان دانست وقتی که هم چشمان و هم دماغ انسان به شدت به آن واکنش نشان می دهند؟ و تنها وقتیکه که طعم ضغم لاشه با ادویه های مطبوع و نمک و شکر گرفته شد، چنین واکنشی نشان نمی دهد. از سوی دیگر، چطور طعم و بوی میوه ها را دلپذیر و خوش آیند می یابیم و به همان شکلی که هستند اغلب آب دهان را راه می اندازند! همچنین می توان بیان داشت که دانه ها و ریشه های مختلف، دارای بوی و طعم مطبوع هستند، هر چند که این بو و طعم ضعیف باشد یا حتی وقتی نرسیده اند باز هم برایمان دلپذیرند. بنابراین باز هم بر اساس این بررسی ها به این نتیجه می رسیم که انسان تمایل به میوه خواری دارد.^۱

بررسی تغذیه نسل جوان. با بررسی نحوه تغذیه نسل جوان در می یابیم که شیر بدون شک غذای بچه های تازه متولد شده می باشد. شیر زیادی در پستان های مادر اگر او میوه ها، دانه ها و گیاهان را به عنوان غذای طبیعی اش مصرف نکند، ذخیره نمی شود.

---

^۱ - و تمام گیاهان دانه دار و میوه های درختان را برای خوراک به شما دادم. پیدایش: (۱:۲۹)

علت بیماری ها. از این رو با توجه به این بررسی ها تنها نتیجه ایی که می توان به طور منطقی بیان داشت این است که دانه های مختلف، میوه ها، ریشه ها و برای نوشیدنی - شیر و آب خالصی که به طور روباز در معرض هوا و نور خورشید قرار گرفته، بهترین غذاهای طبیعی را برای بشر نشان می دهند. اینها به طور مادرزادی مناسب سیستم بشر هستند و در انطباق با قدرت اندام های گوارشی اند، به خصوص زمانیکه خوب جویده شوند و با بزاق مخلوط گردند به آسانی همیشه جذب می شوند.

دیگر غذاها، برای انسان غیرطبیعی هستند و با سیستم او انطباق ندارند و برای این سیستم ضرورتا بیگانه اند؛ وقتی وارد معده می شوند، به خوبی جذب نمی شوند. مخلوط با خون، در مدفوع و دیگر اندام هایی که انطباقی با آنها ندارند، جمع می شوند. وقتی این مواد راه خروجی را نمی یابند، در شکاف ها و درزهای بافت ها از طریق جاذبه فرو می روند؛ و با تخمیر شدن، بیماریهای ذهنی و فیزیکی را تولید می کنند و سرانجام موجب مرگ پیش از موعد می شوند.

رشد کودکان. تجربه نشان داده است که رژیم غیرمحرك طبیعی برای گیاهخواری، اغلب بدون استثناء، رژیم

مناسب تحسین برانگیزی برای رشد کودکان هم به لحاظ فیزیکی و هم ذهنی است. ذهن، فهم، اراده، قوای ذهنی اصلی، خلق و خو و مزاج کلی آنها نیز به درستی توسعه می یابند.

زندگی طبیعی، شهوت را آرام می کند. می دانیم که وقتی ابزارهای غیرعادی همچون روزه داری زیاد، زجر دادن یا حصر رهبانی با هدف فرونشاندن میل و کشش جنسی بکار گرفته می شوند، این ابزار به ندرت اثر مورد نظر را ایجاد می کنند. تجربه نشان می دهد، بشر می تواند به سادگی بر این شهوتات، دشمن بزرگ اخلاقیات بوسیله‌ی زندگی طبیعی براساس رژیم غیرمحركی که در بالا به ان اشاره شد، غلبه کند؛ از این طریق بشر آرامش ذهنی کسب می کند که هر روانشناسی می داند که برای فعالیت ذهنی و برای فهمی روشن و نیز روش قضاوتی تفکر مطلوبترین است.

میل جنسی. مطلب دیگری که بایستی اینجا بیشتر توضیح داده شود در مورد غریزه طبیعی تولید مثل می باشد، که در کنار غریزه محافظت از خود، در بدن حیوانی قوی ترین غریزه می باشد. خواسته جنسی، همچون دیگر خواسته ها، حالت نرمال و غیرنرمال یا بیمارگونه دارد که این حالت غیرنرمال، همانطور که در بالا شرح ان رفت، در نتیجه مواد

نامناسب جمع شده بخاطر تغذیه غیرطبیعی است. در میل جنسی هر کسی یک دماسنچ خیلی دقیق دارد که وضعیت سلامتی اش را نشان می دهد. این میل از حالت طبیعی اش نیرو می گیرد یعنی با تحریک عصب هایی که ناشی از فشار مواد نامناسب جمع شده در سیستم انسان می باشد، فشاری بر روی آلت جنسی وارد می شود و در ابتدا با افزایشی در میل جنسی و متعاقبا با کاهش تدریجی توان جنسی نمود می یابد. میل جنسی در حالت نرمالش، بشر را کاملا آزاد از همه شهوت آشفته کننده می کند و بر مبنای این ارگانیسم که به ندرت اینگونه عمل می کند، ریخته شده است که همانا بیدار کردن یک آرزو در وجود آدمی و در نتیجه حرکت در جهت برآورده کردنش می باشد، است. و اینجا نیز تجربه نشان می دهد که این میل همچون دیگر امیال همیشه در افرادی که زندگی طبیعی را همانطور که ذکر شد دنبال می کنند، نرمال و طبیعی است.

ریشه درخت زندگی. ارگان جنسی، محل اتصال اندام های عصبی مهم، بویژه اعصاب سمپاتیک و اعصاب نخاعی (اعصاب پایه در پستانداران) است که بواسطه ارتباطش با مغز، قادرند به کل سیستم حیات بخشنده، بدین معنا، ریشه

درخت زندگی اند. انسان با آموزش درست در زمینه استفاده صحیح از عمل جنسی می تواند جسم و ذهنش را به درستی سالم نگه دارد و می تواند از حیات شاد کاملی برخوردار شود. اصول عملی سلامت جنسی آموزش داده نمی شود، زیرا عموم این موضوع را شرم آور و آلوده می دانند. بنابراین جهالت، بشر پرده پوشی و پنهان کردن طبیعت را فرض می کند، زیرا زن از نظر آنها ناپاک به نظر می آید و فراموش می کند که او همیشه پاک است و هر ناپاکی و عدم خلوصی در ایده ها و تصورات آدمی است و نه در خود طبیعت. بنابراین مبرهن است که بشر، با ندانستن حقیقت در مورد خطرات استفاده نادرست از قدرت جنسی، و مجبور شدن به انجام اعمالی که موجب تحریک عصبی اش می شود که این امر ناشی از زندگی غیرطبیعی اوست از بیماری های آشفته کننده ای در زندگی رنج می برد و سرانجام قربانی پیش از موعد مقرر مرگ می شود.

محل سکونت بشر. ثانیا، در مورد محل سکونتمان. به سادگی می توانیم در ک کنیم، وقتی بعد از تنفس هوای لطیف در بالای کوه یا در دشت یا باغ بزرگ وارد یک اتاق شلوغ می شویم، احساس خوشایندی داریم. اتمسفر شهر یا هر مکان

شلوغی کاملاً محل سکونت غیرطبیعی است. اتمسفر لطیف بالای کوه یا دشت یا باغ، یا محل خشکی پوشیده شده با درختان بسیار که آزادانه هوای تازه در آن جریان دارد، محل سکونت مناسبی برای انسان برطبق طبیعت می باشد.

جمعی که باید با آنها همراه و هم گروه شویم. سومین مورد مربوط به گروهی است که می بایست با آنها همراه شویم. اینجا نیز، اگر گوش به نکات وجود و تمایلات و خواست های طبیعی مان بدھیم، فورا در خواهیم یافت که تمایل به آن اشخاصی داریم که مغناطیس آنها، در جهت هارمونی و توازن تحت تاثیرمان قرار می دهند، آنانکه سیستم مان را ارام کنند، درونا به حیات مان نیرو دهند، عشق طبیعی مان را گسترش دهند، و از این رو ما را از بدینختی هایمان برهانند و صلح را برای ما فراهم کنند. بدین خاطر است که گفته اند، بایستی در شرکت و همراهی با سات یا ناجی باشیم و بایستی از همراهی با آسات، همانطور که قبل نیز بیان شد پیرهیزیم. با تداوم همراهی با سات (ناجی) ما قادریم تا از سلامتی کامل، ذهنی و جسمی بهرمند شویم، و زندگی مان طولانی می شود. اما از سوی دیگر، اگر هشدار مادر طبیعت را نادیده بگیریم، بدون گوش سپردن به نکات وجود پاک مان

و همراهی با آنچه آسات گفته می شود، اثر برعکس تولید می شود و سلامتی مان از بین می رود و حیاتمان کوتاه می شود.

لزوم زندگی طبیعی و پاک. بنابراین، زندگی طبیعی، به تمرین یاما (پرهیزات ریاضت مدارانه) همانطور که پیش از این توضیح داده شد، کمک می کنند. پاکی ذهن و جسم به طور مساوی در تمرین نیاما(واجبات زاده اانه) همانطور که قبله بیان شد، مهم است. هر تلاشی جهت نائل شدن به پاکی بایستی انجام شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

سویرای دوازدهم تا هجدهم

ततः गाशक्षयः । १२ ।

घृणालज्जाभयशोकजुगुप्साजातिकुलमानाः गाशष्टकम् । १३ ।

तदा चित्तस्थ महत्त्वम् वीरत्वं वा । १४ ।

गार्हस्थ्याश्रमोपयोग्यासनप्राणायामप्रत्याहारसाधनेषु
योग्यता च । १५ ।

स्थिरसुखमासनम् । १६ ।

प्राणानां संयमः प्राणायामः । १७ ।

इन्द्रियाणामन्तर्मुखत्वं प्रत्याहारः । १८ ।

از اینروی اسارت رخت بر می بندد.

هشت بند یا دام عبارتند از کینه، خجالت، ترس، غم، سرزنش، تعصب نژادی، غرور خانوادگی و خودبینی.
(از بین بردن این هشت بند) منجر به بزرگ طبعی قلب می شود.

بنابراین فرد آماده برای تمرین آسانا، پرانایاما و پراتیاهارا می شود؛ و از زندگی خانوادگی (با ارضاء همه خواسته های شخصی و همچنین خلاص شدن از شر آنها) بهره مند می شود. آسانا به معنی وضعیت راحت و ثابت بدن اطلاق می شود.

پرانایاما به معنی کنترل بر روی پرانا، نیروی حیات می باشد.

پراتیاهارا، پس راندن حواس از موضوعات بیرونی نام دارد.

هشت فرومایگی و پستی قلب. ثبات و استحکام در شجاعت اخلاقی وقتی به دست آمد، همه موانع در مسیر رستگاری کنار می رود. این موانع، هشت نوعند- کینه، خجالت، ترس، غم، سرزنش، تعصب نژادی، غرور خانوادگی و خودبینی- که هشت عاملی اند که موجب پستی و فرومایگی قلب انسان هستند.

بلند همتی بیدار کننده قلب. بوسیله برطرف کردن این هشت مانع، بلند طبعی قلب (ویراتوم یا ماهاتوم) خود را نمایان می سازد و آدمی مناسب تمرین آسانا (قرار گرفتن در حالت ثابت و راحت)، پرانایاما (کنترل بر روی پرانا، الکتریسیته های عصبی غیررادی) و پراتیاهارا (تغییر جهت جریانات عصبی ارادی به سمت درون) می شود. این تمرینات بشر را قادر می سازند تا با بهره مندی از آبزه های حواس (عینیت های حواس) رضایت قلبی به دست آورد، همانطور

که برای یک زندگی درونی (گارهاستیاسrama) در نظر گرفته شده است.

ارزش پرانا یاما. بشر می تواند اعصاب ارادی را به عمل تا هر زمانی که بخواهد وادارد، و می تواند به انها استراحت دهد، وقتی خسته شدند. وقتی همه این اعصاب ارادی نیاز به استراحت دارند او به طور طبیعی می خوابد، و با این خواب اعصاب ارادی، تجدید نیروی دوباره می کنند و می توانند دوباره با تمام نیرو کار کنند. اعصاب غیرارادی بشر، معهذا تحت اراده او نیستند، به طور پیوسته خودشان از هنگام تولد انسان کار می کنند. از آنجا که انسان کنترلی بر آنها ندارد، وی نمی تواند بهیچ وجه دخالتی در فعالیت شان بکند. وقتی این اعصاب نیز خسته می شوند می خواهند استراحت کنند و

---

۱ - گارهاستیاسrama، زندگی در جامعه باستانی هند به چهار مرحله تقسیم می شود. که عبارتند از:

- برهما چاریا Brahmacharya : مرحله ای از زندگی خانوادگی که با خویشتنداری جنسی مشخص می شود

- دوران زندگی خانوادگی، گریهاشتا Grihastha : در مرحله دوم آنانکه دارای خانواده هستند مجموعه ای از اعمال همچون پیشکشی ها را همانطور که در متون مقدس هندو ذکر شده انجام می دهند. گارهاستیاسrama، یا کسانیکه دارای خانواده هستند این اعمال را در این مرحله انجام می دهند.

- واناپراشتا، دوران بازنیستگی Vanaprastha

- سانیاس یا دوره گوشه نشینی و تارک دنیا شدن Sannyasa

به طور طبیعی به خواب می روند. این خواب اعصاب غیرارادی، ماهانیدرا، خواب بزرگ یا مرگ نامیده می شود. وقتی این اتفاق می افتد، جریان خون، تنفس و دیگر عملکردهای حیاتی متوقف می شوند، بدن مادی به طور طبیعی فاسد می شود. بعد از مدتی، وقتی این خواب بزرگ، ماهانیدرا تمام شد، بشر با همه تمایلاتش بیدار می شود و دوباره در کالبد فیزیکی جدیدی برای به پایان رساندن آرزوهای مختلفش متولد می شود. به این طریق بشر خود را گرفتار زندگی و مرگ می کند و در کسب رستگاری نهایی شکست می خورد.

کنترل روی مرگ. اما اگر بشر بتواند این اعصاب غیرارادی را بوسیله پرانایامای فوق الذکر کنترل کند، او می تواند زوال پذیری طبیعی بدن مادی را متوقف کند و اعصاب غیرارادی(همچون قلب، ریه ها، و دیگر ارگان های حیاتی دیگر) را با استراحت دادن دوره ایی حفظ کند؛ همانند کاری که او با اعصاب ارادیش در خواب این کار را انجام می دهد. بعد از چنین استراحتی بوسیله پرانایاما، اعصاب غیر ارادی دوباره نیرومند می شوند و با حیات تجدید شده جدید، کار می کنند.

از آنجا که بعد از خواب، وقتی اعصاب ارادی استراحت کردند، انسان برای بیدار شدن به طور طبیعی نیاز به کمک ندارد؛ به همان ترتیب نیز بعد از مرگ، هنگامیکه آدمی استراحتش کامل شد، به طور طبیعی برای زندگی در کالبدی جدید بر روی زمین بیدار می شود. اگر انسان بتواند بمیرد، که به معنای آن است که اگر انسان بتواند با تمرین هر روزه پرانایاما، آگاهانه به کل سیستم عصبی اش استراحت دهد که شامل هم اعصاب ارادی و هم غیرارادی می شود، کل سیستم فیزیکی اش با نیروی بیشتر کار می کند.

زندگی و مرگ تحت کنترل یوگی که در انجام تمرین پرانایاما ثابت قدم می باشد، قرار می گیرد. به این طریق وی جسمش را از مرگ پیش از موعد که اکثر مردم را به کام خود می کشد، حفظ می کند، و می تواند تا زمانیکه، شکل فیزیکی کنونی اش را می خواهد، زنده بماند، بنابراین این فرصت را دارد تا کارمایش را در یک جسم حل کند و از شر همه خواسته های مختلف قلبی اش رها شود. در نهایت پاک شده، و دیگر نیازی به آمدن مجدد به این جهان تحت تاثیر مایا یا تاریکی ندارد یا از مرگی دیگر(مرگ دومی) رنج کشد. ببینید:

به فخری که در مسیح دارم قسم که من هر روز به کام
مرگ می‌روم. (قرنطیان ۱۵: ۳۱)

لیکن تا به مرگ وفادار بمان که من تاج حیات را به تو
خواهم بخشید.... هر که غالب آید، از مرگ دوم گزند
نحوه‌هد دید. (مکافات ۲: ۱۰، ۱۱)

لزوم پراتیه‌هارا. بشر وقتی نسبت به چیزی میل داشته
باشد از آن لذت می‌برد. در هنگام لذت، انسان، اگر اندام
های حواسش را جهت موضوع و عینیت دلخواهش بکار گیرد
تا لذت برد، هرگز نمی‌تواند خشنود و راضی شود و امیال و
خواسته‌هایش با نیروی دو برابر افزایش می‌یابند. در مقابل
اگر بتواند اندام‌های حواسش را به درون به سمت درون
خودش جهت دهد، در ان هنگام بلافصل می‌تواند رضایت
قلبی به دست آورد. بنابراین تمرین پراتیه‌هارا، یعنی تغییر
جهت جریانات عصبی ارادی به سمت درون، که روشی
مطلوب برای برآورده ساختن کامل خواسته‌های این جهانی
انسان می‌باشد. بشر باید دوباره و دوباره تناسخ یابد تا
زمانیکه همه آرزوهای زمینی اش حل شوند و از همه خواسته
ها رها شود.

لزوم آسانا. وقتی ذهن بشر حال خوب و دلپذیری ندارد،
 نمی تواند به درستی احساس و حتی فکر کند؛ و به همان
 ترتیب نیز بخش های مختلف بدن انسان به طوری کاملا
 هماهنگ کنار هم قرار گرفته اند که حتی اگر بخش
 کوچکی از آن کمی آسیب ببیند، کل این سیستم مختل شده
 و بهم می ریزد. بنابراین برای درک یک موضوع، ما نیاز
 داریم یک چیز را به وضوح با قلب احساس کنیم، تمرین
 آسانای برای این منظور ضروری است بدان خاطر که باید
 بتوانیم در وضعیت ثابت و راحت قرار گیریم.

سوکرای نوزدهم تا بیست و دوم

चित्तप्रसादे सति सर्वभावोदयः स्मृतिः । १६ ।
 तदेवार्थमात्रनिर्भासं स्वरूपाशून्यमिव समाधिः । २० ।
 ततः संयमस्तस्मात् ब्रह्मप्रकाशकप्रणवशब्दानुभवः । २१ ।
 तस्मन्नात्मनो योगो भक्तियोगस्तदा दिव्यत्वम् । २२ ।

سمریتی یا فهم صحیح، منجر به دانشی از کل خلقت می
 شود.

سامادهی، تمرکز درست، فرد را قادر به رها کردن فردیت
برای جهانی بودن می کند.

پس از آنکه مهار یا غلبه کردن بر خود نفسانی (سامیاما)
رشد کرد که بدان وسیله فرد ارتعاش اوم را که خدا را آشکار
می کند، تجربه می کند.

بنابراین، روح، در باگتی یوگا (عشق و ایشار) (نعمید داده
می شود). این حالت الوهیت می باشد.

سمریتی، فهم درست. بشر، وقتی در تمرینات فوق الذکر
متبحر شد، قادر است تا همه چیزهای این خلقت را از طریق
قلبش احساس یا درک کند. این فهم درست، سمریتی نامیده
می شود.

سامادهی، تمرکز درست. با کانونی کردن توجه به شکل
ثابت بر هر آبزه ای که تصور شود، وقتی انسان با موضوع
تمرکز کاملاً یکی شد و مشاهده شونده کاملاً کنار رفت، به
حالت سامادهی یا تمرکز درست نائل می شود.

پراناوا شابدا، کلمه خدا. وقتی بشر همه اندام های حواس
اش را به سمت مرکز مشترکشان یعنی مرکز احساس (یا
سینسوریوم یا سوшومنادوا را) که بدان باب جهان درونی نیز
می گویند، هدایت کند، او کالبد نورانی فرستاده خدا یعنی

رادها یا یوحنای تعمید دهنده را مشاهده می کند و صوت کوبشی خاصی یا همان پراناوا سابدا، کلمه خدا را می شنود.

ببینید:

مردی آمد که از سوی خدا فرستاده شده بود؛ نام او یحیی بود. (یوحنا ۱: ۶)

این مرد به عنوان شاهد آمد که بر آن نور شهادت دهد تا توسط او همه گونه افراد ایمان آورند. (یوحنا ۱: ۷)
من صدای کسی هستم که در بیان چنین فریاد می زنم.
(یوحنا ۱: ۲۳)

سامیاما یا تمرکز بر خود. با مشاهده، انسان به طور طبیعی به وجود نور معنوی حقیقی باور پیدا می کند و خودش را از جهان بیرونی بیرون کشیده، و بر مرکز حواس (سینسوریوم) تمرکز می کند. این تمرکز بر خود، سامیاما نامیده می شود.

باکتی یوگا یا تعمید داده شده، دومین تولد انسان. بوسیله سامیاما یا تمرکزی بر خود، بر سینسوریوم (مرکز حواس)، بشر غسل تعمید داده می شود یا در جریان مقدس صوت الهی جذب می شود. این غسل تعمید، باکتی یوگا

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

نامیده می شود. در این حالت انسان توبه می کند؛ که عبارت است از روی برگرداندن از ما (این ماده خام خلقت تاریکی). او به سمت الوهیتش، به سمت پدر ابدی بر می گردد، جائیکه از آنجا فرو افتاده بود و با عبور از مرکز حواس (سینوریوم)، این باب، به فضای درونی، به وارلوکا وارد می شود. این ورود به جهان درونی، دومین تولد انسان می باشد. در این حالت بشر دوата، موجودی بھشتی می شود.

سوترای بیست و سوم

मूढविक्षप्तक्षप्तकायनिरुद्धाश्चत्भेदास्ततो
जात्यन्तरपरिणामः १२३ ।

ترجمه این سوترا براساس تفسیر زیر می باشد.
پنج حالت قلب بشری. اینها پنج حالت قلب بشر اند:
تاریک، فعال شده، ثابت، سرسپرده، پاک. بوسیله این حالات مختلف، قلب انسان طبقه بندی می شود، و وضعیت تکاملیش تعیین می شود.

سوترای بیست و چهارم

मूढीचित्तस्य विपर्ययवृत्तिवशाद् जीवस्य शूद्रत्वम्, तदा ब्रह्मणः
कलामानेन्द्रियग्राह्यस्थूलविषयप्रकाशात् कलिः । २४ ।

در حالت تاریک قلب، انسان بر تصورات غلطی از هر چیزی پناه می برد. این حالت نتیجه ایی از آویدیا یا جهل است و بشری متعلق به پایین ترین طبقه (سودرا) را بوجود می آورد. او تنها تصورات و نظرات مربوط به این جهان مادی را می فهمد. این حالت ذهنی در کالی یوگا، عصر تاریکی چرخه، رایج است.

قلب تاریک. در حالت تاریک قلب، بشر فهم درستی ندارد؛ وی می انگارد که بخش مادی ناویژه خلقت، تنها جوهر حقیقی وجود است و چیزی فراسوی آن وجود ندارد. در حالیکه که طبق انچه پیش از این بیان شد، این در تضاد با حقیقت است و چیزی به جز تأثیر جهل یا آویدیا نیست. سودار یا طبقه خدمتکار. در این حالت انسان، سودرا نامیده می شود، و متعلق به طبقه خدمتکار است، زیرا آنگاه وظیفه طبیعی اش خدمت کردن به طبقه بالاتر مردم در جهت

حفظ همراهی با آنهاست، تا از این طریق قلبش را برای وصول به سطحی بالاتر آماده کند.

کالی یوگا، چرخه تاریکی. در این حالت انسان، کالی نامیده می شود؛ و هنگامیکه در هر سیستم شمسی، بشر به طور کلی در این وضعیت قرار بگیرد و به طور معمول از قدرت پیشرفته فراسوی آن محروم شود، کل آن سیستم گفته می شود که در کالی یوگا، چرخه تاریکی می باشد.

سوچای بیست و پنجم و بیست و ششم

ग्रहणः प्रथमाद्यपूर्णत्वे द्वितीयसूक्ष्मविपयज्ञानाप्राप्तसन्धिकाले
चित्तस्थ विक्षेपस्तदा प्रमाणवृत्तिवशात् क्षमियत्वम् । २५ ।
ततः सद्गुरुलाभो भक्तियोगश्य तदा लोकान्तरगमनम् । २६ ।

با عبور به فراسوی مرحله نخست در سطح برهماء، بشر برای روشن ضمیری و ورود سرشی و فطری به طبقه جنگجویان (طبقه کشتاریا یا جنگجویان) می جنگد.

او (بوسیله نیروهای تکاملی) به سمت چالش و جنگی برای ادراک حقیقت کشیده می شود. گورویی را می جوید و توصیه

الهی اش را ارج می نهد. بدین روی یک جنگجو(کشتاریا)
شاپرکه اقامت در جهان های درک متعال می شود.

قلب فعال شده. وقتی انسان اندکی روشن می شود، او تجربیات مربوط به این خلقت مادی که در حالت بیداری جمع آوری کرده را با تجربیاتش در هنگام رویا مقایسه می کند و در می یابد این دو می انگاره های محض می باشند، و شروع به شک به وجود ذاتی اولی (حالت بیداری) می کند. آنگاه قلبش به سوی فهم ماهیت حقیقت این جهان سوق داده می شود و برای برطرف کردن شک هایش به تقدیر می پردازد و شواهدی را برای تعیین آنچه حقیقت است می جوید.

کشتاریا، طبقه نظامی. در این حالت، انسان، کشتاریا یا متعلق به طبقه جنگجویان نامیده می شود؛ و کشاکش به شیوه فوق الذکر وظیفه طبیعی اش می شود، با این کار کرد که او به دنبال بینشی در جهت طبیعت خلقت و وصول به دانش حقیقی آن می باشد.

ساندھیستاها- مکان بین بالاتر و پایین تر. حالت کشتاریای یک انسان، ساندھیستاها، جایگاه بین بالاتر و پایین تر نامیده می شود. در این حالت انسان برای کسب دانش حقیقی، آرزومند و مشتاق می شود و به کمک شخصی

دیگر نیاز دارد؛ از این رو عشق دوطرفه که برای بدست آوردن رستگاری، اصلی لازم است، در چنین قلبی آشکار می‌شود.

با انگیزه ناشی از کشش انژیکی این عشق، انسان به طور مشتاقانه چنین اشخاصی را همراهی می‌کند آنانکه چالش‌ها را از بین می‌برند، شک‌ها را برطرف می‌کنند و صلح را برای او به ارمغان می‌اورند؛ و از این رو از هر آنچه نتایج ضد و نقیض ایجاد می‌کند، احتراز می‌کند؛ وی همچنین به طور علمی شخصیت‌های الهی را مطالعه می‌کند. وقتی انسان سات گورو یا ناجی را می‌یابد. در این مسیر انسان قادر می‌شود تا آنچه ایمان حقیقی است را تصدیق کند و آنهنگام که یکی از این مردان خدایی از روی مرحمت به عنوان معلم معنویش، سات گورو یا ناجی بر سر راهش قرار گیرند، موقعیت حقیقی این شخصیت‌های الهی را که اقبال همراهی با آن مردان خدایی را کسب کرده، بفهمد. با تبعیت خالصانه از این تعالیم مقدس، او می‌آموزد که چگونه ذهنش را متمرکز کند و اندام‌های حواسش را به سمت مرکز مشترک حواس یا سینوریوم، سوشومندوارا یا باب سپهر درونی هدایت کند. در اینجا او کالبد نورانی

یوحنای تعمید دهنده یا رادها را در ک می کند و صدای
قدس (آمن، اوم) را همچون یک جریان یا رودخانه می
شنود؛ و در ان جذب می شود یا غسل تعمید داده می شود، و
به سوی الوهیتش یا پدر ابدیش از طریق لوکاها یا سپهرهای
مختلف خلقت بر می گردد!

سوترای بیست و هفتم

भूर्भुवः स्वर्महर्जनस्तपः सत्यमिति सप्त लोकाः । २७ ।

جهان ها یا لوکاهای خلقت به هفت طبقه تقسیم می شوند:
«بهو»، «بهووار»، «سوار»، «ماهار»، «جانا»، «تاپو» و «ساتیا».
(زمین و این دنیای خاکی یا طبقه زمینی آگاهی بشر، بهولو کا
نامیده می شود.)

---

^۱ - در اینجا منظور این است که توسعه و انبساط آگاهی از مرتبه‌ی جسمانی - انسانی به حالت روحانی - معنوی و اتصال به جریان رهایی بخش روح القدس یا همان نور و صوت خداوند و رسیدن به خودشناسی و رهایی روحانی روشی از طریق عروج روح یا همان بالا رفتن روح از جهانها و طبقات مختلف کیهان صورت می گیرد و با ورود به هر یک از طبقات و جهانهای بالاتر کیهان روح فردی درک و فهم و شناخت بیشتری نسبت به آنچه‌ی حقیقت (سات) است پیدا می کند. مترجمین فارسی

هفت لوکا (یا هفت طبقه هستی). در مسیر به سمت الوهیت، هفت سپهر یا طبقات خلقت که به عنوان سوارگا یا لوکا می نامندش، بوسیله قدیسان شرقی همانطور که در فصل اول بخش ۱۳ بیان شد، وجود دارد. اینها بهولوکا، سپهر ماده ام و ناویژه؛ بههوارلوکا، سپهر مواد لطیف یا ویژگی های یکی؛ سوارلوکا، سپهر قطب ها و هاله های مغناطیسی یا سیته ها؛ ماهارلوکا، سپهر مغناطیس های پایدار (آهن اتم ها؛ جانالوکا، سپهر انعکاس معنوی، پسران خدا؛ سپهر روح مقدس، روح جهانی؛ و ساتیالوکا، سپهر میشگی یا سات می باشد. از این هفت سطح، سه سطه بهولوکا، بههوارلوکا و سوارلوکا) خلقت مادی، با ما یا را شکل می دهند؛ و سه سطح آخرین پادشا (جانالو و ساتیالوکا) خلقت معنوی، پادشاهی نور را شکل ، تارلوکا یا سپهر اتم، در میانه می باشد، گفته می شو ل دهنده بین این دو – خلقت مادی و معنوی – مر دهمین باب یا داساما دوارا یا برهمارانداهارا یا وهیت نامیده می شود.

سوچرای بیست و هشتم

भृवलोकं ब्रह्मणः द्वितीयपादसूक्ष्मान्तर्जगत्प्रकाशाद् द्वापरः; जीवस्य
द्विजत्वञ्च, तदा चित्तस्य क्षिप्तत्वात्स्य वृत्तिर्विकल्पः । २५ ।

با ورود به بهووارلوکا (هوا یا "جهان تغییر و تبدیل") انسان یک «دویجا» یا «دوباره متولد شده» می‌شود. وی دومین بخش خلقت مادی را - که تشکیل شده از نیروهای ظریف تر و لطیفتر است را درک می‌کند. این حالت ذهن در دواپارایوگا پدیدار می‌شود.

دویجا یا دوبار متولد شده. هنگامیکه انسان، غسل تعمید داده شد، شروع به توبه می‌کند و به سوی پدر ابدی بر می‌گردد و با بیرون کشیدن خودش از جهان مادی ناویژه، بهولوکا، وارد جهان ماده لطیف، بهووارلوکا می‌شود. گفته می‌شود او متعلق به طبقه دویجا یا «دوبار متولد شده» می‌باشد. در این حالت الکتریسیته های درونی اش، دومین بخش ماده لطیف خلقت را درک می‌کند و می‌فهمد که وجود فیزیکی اش اساساً چیزی به جز یکی شدن صرف مواد لطیف درونی ملموس با هم نیست، به عبارت دیگر وجود فیزیکی

اش حاصل بهم آمیخته شدن صرف مواد بیرونی (خصوصیات منفی الکتریسیته ها) با پنج ارگان حواسش (ویژگی های مثبت) که از طریق پنج اندام عملکردی اش (ویژگی های خنثی) از طریق ذهن و آگاهی عمل و فعالیت می کنند، می باشد.

قلب ثابت. این حالت انسان، دوارپا می باشد؛ و وقتی این حالت، حالت کلی فطری موجودات انسانی در هر منظومه شمسی است، می گویند که کل آن سیستم در دواپارا یوگا قرار دارد. در حالت دوارپا، قلب ثابت قدم می شود.

اگر حالت تعمید داده شده ی انسان ادامه یابد، یعنی در جریان مقدس غوطه ور باقی بماند، به تدریج حالت خوشابندی بر او مستولی می شود، جائیکه قلبش به طور کامل انگاره های جهان بیرونی را رها می کند و خود را سرسپرده آن یگانه ی درونی می کند.

سوترای بیست و نهم

स्वर्गं चित्तस्थैकाग्रतया वृत्तिः स्मृतिस्ततः:
ब्रह्मणस्तृतीयपादजगत्कारणप्रकृतिज्ञानवशात्
त्रैता, तदा विप्रत्वं जीवस्य । २६ ।

در سوارالوکا (بهشت)، بشر شایستگی فهم اسرار چیتا یا همان بخش سوم مغناطیسی خلقت مادّی را پیدا می کند. وی بدل به یک ویپرا (وجودی تقریباً کامل) می شود. این حالت ذهن در تریتا یوگا رایج است.

قلب سرسپردگی. در حالت سرسپردگی، انسان خودش را از بههوارلوکا، جهان ویژگی های الکتریکی، می رهاند و به سوارلوکا، جهان ویژگی های مغناطیسی، الکتریسیته ها و قطب ها می آید؛ او سپس قادر به درک چیتا، قلب یا بخش سوم مغناطیسی خلقت می شود. این چیتا، همانطور که در فصل ۱ توضیح داده شد، اتم معنوی شده، آویدیا یا جهل، بخشی از تاریکی یا مايا می باشد. انسانی که این چیتا را درک کند، قادر خواهد بود تا کل تاریکی یعنی خود مايا را درک کند، از آنجا که چیتا یک بخش از آن و همچنین کل خلقت می باشد. آنگاه گفته می شود انسان متعلق به طبقه ی «ویپرا» یا تقریباً کامل می باشد. این حالت موجودات انسانی، «تریتا» نامیده می شود؛ وقتی این حالت، حالت کلی موجودات انسانی به شکل فطری در هر منظومه شمسی است، گفته می شود، کل آن سیستم در «تریتا یوگا» می باشد.

سوچای سی ام

महर्लांके चित्तस्य निरुद्धत्वात्स्य वृत्तिर्णनद्रा
ततः सर्वीविकाराभावे ब्रह्मावत् स्वात्मानुभवात्
ब्रह्मणत्वन्तदाब्रह्मणस्तुरीयांशसत्पदार्थप्रकाशात् सत्यम् । ३० ।

از طریق اصلاح حقیقی مسیر زندگی، انسان به ماہارلوکا (جهان اعظم) می رسد. دیگر تحت نفوذ مایا، جهل نخواهد بود، وی به قلبی پاک نائل می شود. سرشتی برهمن وار پیدا می کند و از اینروی وارد طبقه‌ی برهمنان (دانایان به برهمای) می شود. این حالت ذهن در ساتیا یوگا رایج می شود.

قلب پاک. انسان با ادامه دادن حرکت به سمت خدا، خودش را بیشتر به ماہارلوکا، منطقه‌ی مغناطیس پایدار، اتم، تعالی می دهد؛ آنگاه تمام رشدهای جهل بیرون کشیده شده و قلبش به حالتی پاک، مبرا از همه انگاره‌های بیرونی، نائل می شود. آنگاه انسان قادر به درک نور معنوی، برهمای، وجود حقیقی در کائنات می شود که آخرین و بخش معنوی ابدی در خلقت می باشد. در این مرحله انسان، «برهمانا» یا طبقه‌ی معنوی نامیده می شود. این مرحله از وجود انسانی، «ساتیا» نام

دارد، و وقتی این حالت، به شکل فطری، سرشت کلی انسان در هر منظومه شمسی باشد، آن زمان گفته می شود، کل آن سیستم در «ساتیا لوکا» قرار دارد.

سوترای سی و یکم و سی و دوم

तदपि सन्न्यासान् मायातीतजनलोकस्थं मुक्तसन्न्यासी
ततः चैतन्यप्रकटितपालोके आत्मनोऽर्पणात् सत्यलोकस्थं
कौवल्यम् । ३१०३२ ।

وقتی انسان به جانالوکا، پادشاهی خدا ارتقا می یابد، نه فقط بازتاب دهنده بلکه تجلی دهنده نور معنوی، می شود.
آنگاه به تاپولوکا، سپهر کوتاشتا چایتانیا انتقال می رسد.
با رها کردن ایده ی باطل وجود مجزایش، وارد ساتیا لوکا می شود، جائیکه به حالت رهایی نهایی یا کایوالیا، یگانگی با روح می رسد.

بدین ترتیب، وقتی قلب، پاک می شود، نه تنها صرفاً نور معنوی را بازتاب می دهد بلکه آن را متجلی می کند یا به مقام پسر خدا می رسد؛ و از این رو بوسیله روح تقدیس یا

تدهین شده و تبدیل به مسیح، ناجی می شود. این تنها راهی است که بدان وسیله بشر، با مجددا تعمید داده شدن یا جذب در روح، می تواند به ورای خلقت تاریکی ارتقا یابد و به درون جانالوکا یا قلمرو خدا یا خلقت نور وارد شود. در این حالت همچون لرد عیسی ناصری، انسان، «جیوان موکتا سانیاسی»، نامیده می شود. بیینید:

«حقیقتاً به تو می گوییم، تا کسی از آب و روح متولد نشود، نمی تواند به پادشاهی خدا راه یابد. (یوحنا ۵:۳)
عیسی به او گفت: «من راه و حقیقت و حیات هستم.
هیچ کس جز از طریق من نزد پدر نمی آید. (یوحنا ۱۴:۶)

در این حالت بشر خودش را در ک می کند که چیزی به جز انگاره‌ی بی دوام محضی قرار گرفته بر روی ذره ایی از روح مقدس کیهانی خدا یا پدر جاودان نیست و با فهم پرستش راستین، خود را در آنجا در این روح مقدس، این محراب خدا قربانی می کند؛ که عبارت از، با رها کردن انگاره باطل وجود مجازیش، می میرد یا در روح مقدس کیهانی حل می شود؛ و از این رو به تاپولوکا، منطقه روح مقدس می رسد.

به این طریق، با روح مقدس کیهانی یا خدا یکی می شود، انسان با خود پدر جاودانش یکی شده، و به ساتیا لوکا می رود، که در آن درک می کند که همه این خلقت، اساساً چیزی به جز نمایش انگاره صرف خود واقعی اش نیست و چیزی در کائنات جدای از این من متعالش وجود ندارد این حالت از اتحاد، کایوالیا، من[ِ] یگانه نامیده می شود. ببینید:

من از جانب پدر به این دنیا آمدهام و حال، این دنیا را ترک می کنم و نزد پدر می روم. (یوحنا ۱۶: ۲۸)

خوشابه حال مردگانی که از این پس در اتحاد با سرور می میرند. (مکاشفه ۱۳: ۱۴)

साधनम्

فصل پنجم

مکاشفہ

سو ترایی اول تا سوم

सहजद्रव्यतपोमन्त्रैः देहवयशुद्धिस्ततः सिद्धिः । १ ।

सद्गुरुकृपया सा लभ्या । २ ।

सहजद्रव्योण स्थूलस्थ तपसा सूक्ष्मस्थ मन्त्रोण

कारणदेहचित्तस्थ च शुद्धिः । ३ ।

استادی با پاکی از سه کالبد انسانی به دست می آید.

همچنین بوسیله لطف و برکت گورو قابل حصول است.

پاکی از طریق روش زندگی طبیعی، پشیمانی و مانтра حاصل

می شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

بواسطه روش زندگی طبیعی، پاکی از ماده متراکم (جسم فیزیکی)؛ بواسطه پشممانی، پاکی از ماده لطیف (کالبد لطیف)؛ و از طریق مانтра، پاکی از ذهن حاصل می شود.

استادی، بوسیله پاکی کالبدی از همه جنبه ها حاصل می شود. پاکی این جسم مادی تحت تاثیر روش و سبک زندگی طبیعی ایجاد می شود؛ پاکی کالبد الکتریکی با صبر در همه شرایط کسب می شود؛ و پاکی کالبد مغناطیسی (چیتا، اتم معنوی شده، قلب) با تنظیم تنفس، که مانтра، تصفیه کننده ذهن نامیده می شود، میسر می باشد. فرایند نحوه این پاک سازی ها در محضر شخصیت های الهی ممکن است که شاهد نورند و به آگاهی مسیحایی شهادت دادند.

سوترای چهارم و پنجم

साधनप्रभावण प्रणवशब्दाविभविस्तदेव मन्त्रचतन्यम् । ४ ।
देशभंदे तस्य भद्रात् मन्त्रभंदः साधकंषु । ५ ।

بواسطه ای تاثیر مقدس مانтра، پراناوا یا اوام را می توان شنید.

صُوت مقدس به شکل های مختلفی بر اساس سطح پیشرفت
مرید (در پاکسازی قلبش) شنیده می شود.

با پرورش نحوه تنظیم درست تنفس تحت راهنمایی معلم معنوی (سات گورو)، کلمه مقدس (پراناوا، یا شابدا) به طور خودبخودی پدیدار می شود و شنیده می شود. وقتی این مانtra (کلمه، پراناوا) آشکار شد، تنفس تنظیم می شود و در مقابل فساد جسم مادی می ایستد.

این پراناوا در اشکال مختلف براساس سطوح مختلفی از پیشرفت، براساس پاکسازی قلب (چیتا) آشکار می شود.

سوترای ششم

श्रद्धायुक्तस्य सद्गुरुलाभस्ततः प्रवृत्तिस्तदैव
प्रवर्त्तकावस्था जीवस्य । ६ ।

آنکه عشق فطری قلبی اش را پرورش دهد، راهنمایی پیر معنوی (گورویی) را بدست می آورد و تمارین معنوی اش (مسیر اصول معنوی) را آغاز می کند. وی به یک پراوارتاکا، یک متشرف تبدیل می شود.

این مطلب که سات گورو چه کسی است و چگونگی همراهی با او قبلًا توضیح داده شده است. وقتی هدیه بهشتی عشق ناب به انسان عطا شود، به شکل طبیعی و نرمال از همراهی با انجه آسات خوانده می شود، اجتناب می کند و همراه انجه سات توصیف شده، می شود. فرد با همراهی مشتاقانه با سات، ممکن است اقبال آن را به دست آورد تا پیری معنوی اش (سات گورویش) از روی لطف بر سر راهش قرار گیرد. با همراه شدن با چنین شخصیت خدایی، تمایلی یا پراویریتی در قلب شاگرد رشد می کند، تمایلی برای نجات خودش از خلقت تاریکی یا مایا رشد می کند و به پراوارتاکا، متشرفتی در تمارین یاما و نیاما (امساک زاهدانه و رعایت واجبات) برای رسیدن به رستگاری بدل می شود.

سوترای هفتم

यमनियमसाधनं एश्वत्वनाशस्ततः वीरत्वमासनादिसाधनं
योग्यता च तदैव साधकावस्था प्रवर्त्तकस्य । ७ ।

با تمرین یاما و نیاما، هشت پستی و رضالت قلب انسان ناپدید می شود و پرهیز کاری افزایش می یابد. انسان از این رو

تبديل به سادها کا، شاگردی حقیقی که لایق رسیدن به رستگاری
است، بدل می شود.

ممکن است به خاطر داشته باشید که با تعالی کسب شده
ناشی از تمرین یاما و نیاما، هشت رضالت از قلب انسان پاک
می شود و بزرگ طبعی فرا می رسد. در این مرحله است که
انسان آماده تمرین ترک دنیا و دیگر فرایندهای بیان شده
توسط «سات گورو» برای وصول به رستگاری می گردد؛
وقتی او به تمرین این فرایندها طبق آنچه سات گورویش
بیان می کند، ادامه می دهد، او یک «садها کا» یا شاگرد می
شود.

سوترای هشتم

ततः भावोदयात् दिव्यत्वं तस्मिन् समाहिते दैववाणी
प्रणवानुभवस्तदैव सिद्धावस्था साधकस्य । ६।

او در مسیرهای الهی پیشرفته می کند، صوت مقدس اوم را
می شنود و یک سادها کا، شخص الهی می شود.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

با رجوع به فصل سوم، در می‌باید که چگونه یک شاگرد در حالیکه از سطوح مختلف می‌گذرد، قادر به درک موضوعات مختلف خلقت در قلبش می‌شود؛ و چطور به تدریج از طریق حالات مدبیشن پیشرفت می‌کند، و چگونه سرانجام بوسیله کانونی کردن توجهش بر سینوریوم (مرکز احساس)، این صوت خاص، «پراناوا» یا «سابدا»، کلمه‌ی مقدس را در می‌باید، در آن زمان قلب الهی می‌شود و اگو، آهامکارا یا پسر بشر غرق می‌شود یا به عبارت دیگر در این جریان مقدس تعمید داده می‌شود، و شاگرد به یک «سیدها»، استاد یا شخصی الهی بدل می‌شود.

سوترای نهم

तत्संयमात् सप्तपातालदर्शनम् क्रीष्णपक्ष्य चाविर्भावः । ६ ।

آنگاه که او تجلیات روح را درک می‌کند و از میان هفت پاتالا لوکا (یا مراکزی در ستون فرات) عبور می‌کند، هفت ریشی را مشاهده می‌کند.

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

در حالت تعمید (باکتی یوگا یا سورات شابدا یوگا، اضمحلال ایگو در صوت مقدس)، بشر توبه می کند و خودش را از جهان فیزیکی با ماده زمخت و خامش یعنی بهولوکا بیرونی کشد و به درون یگانگی درونی ماده لطیف، بههووارلوکا وارد می شود. در اینجا او، تجلی روح یا نور حقیقی را همچون هفت ستاره در هفت مرکز یا مکان های درخشنان اختری مشاهده می کند که با تمثیل هفت شمعدان زرین در کتاب مقدس مطابقت دارد. این ستاره ها، با تجلی نور حقیقی یا روح، فرشتگان یا ریشی ها نامیده می شوند که یکی بعد از دیگری در دست راست پسر انسان آشکار می شود؛ که نشان از مسیر درستش به سوی الوهیتند.

هفت شمعدان زرین، هفت مکان فروزنده ایی در جسم هستند که به عنوان مغز یا ساهاسار؛ بصل النخاع یا آجنا چاکرا؛ و پنج مرکز دیگر شامل مرکز نخاعی - گردنی یا ویشوده؛ قلبی یا آناهاتا؛ کمری یا مانی پورا؛ حاجی یا سوادهیستان؛ و دنبالچه ایی یا مولاداهارا می باشند، محل هایی که روح متجلی می شود. از طریق این هفت مرکز یا کلیسا، ایگو یا پسر بشر به سمت الوهیت گذر می کند. ببینید:

آنگاه برگشتم که بیسم چه کسی با من سخن می‌گوید.
وقتی برگشتم، هفت چراغدان طلایی دیدم.
و در میان چراغدان‌ها شخصی را دیدم که شبیه پسر انسان
بود..... در دست راست خود هفت ستاره داشت.(مکافه ۱:
(۱۶، ۱۳، ۱۲)

راز مقدس آن هفت ستاره‌ای که در دست راست من
دیدم و آن هفت چراغدان طلایی این است: هفت ستاره،
مظهر فرشتگان هفت کلیسا هستند و هفت چراغدان، مظهر
آن هفت کلیسا.(مکافه ۱:۲۰)

بنویس، آن که هفت ستاره در دست راست خود دارد و
در میان هفت چراغدان طلایی گام بر می‌دارد، چنین می‌گوید.
(مکافه ۱:۲)

در حالت تعمید (باکتی یوگا یا سورات سابدا یوگا)،
ایگو، سورات یا پسر انسان، به تدریج با عبور کردن از میان
هفت مکان ذکر شده، دانش متعلق به آن را کسب می‌کند؛
و وقتی این سفر را از میان تمام این مناطق به پایان رساند،
ماهیت حقیقی کائنات را درک می‌کند. با بیرون کشیدن
خودش از بهوارلوکا، دنیای ماده لطیف، او وارد سوارلوکا

منبع همه مواد، لطیف و زمخت می شود. در اینجا او شکل اختری درخشنای را حول قلبش، اتم، مرکب روح یا خالق می بیند که با پنج الکتریسیته و همراه دو قطب، ذهن و هوش تزیین شده اند و هفت رنگ مختلف همانند رنگین کمان دارند. در این سپهر الکتریسیته ها، ذهن و هوش - آنها که ریشه تمامی عینیت های بیرونی حواس و تمامی اندام ها هستند که آنها را برای لذت شان شکل داده اند - انسان با به طور کامل برخوردار شدن از همه موضوعات دلخواهش به طور کاملی راضی و خشنود می شود، و دانش کامل مربوط به آن را کسب می کند. از این رو شکل اختری که ذکر آن رفت با الکتریسیته ها و قطب هایش با هفت بخش مربوط به آن، به عنوان جعبه جواهر مهر و موم شده ایی از دانش یا کتابی با هفت مهر و موم توصیف شده است. بیینید:

و گردآگرد تخت را رنگین کمانی زُمردگون فرا گرفته
بود. (مکافه ۳: ۴)

در دست راست آن تخت نشین طوماری دیدم که هر دو طرف آن نوشته هایی داشت و با هفت مهر، محکم مهر و موم شده بود. (مکافه ۵: ۱)

سویرای دهم

तदा ज्ञानशक्तियोगक्रमात्
सप्तस्वर्गीयधकारस्तत्शतुर्मनूनामाविभावः । १० ।

آنگاه، بواسطه قدرت و دانش یوگا، انسان به ورای هفت سوارگا (بهشت‌ها) دست می‌یابد. و با حل چهار انگاره اصلی (چهار تفکرات آغازین (یا مانوس در سانسکریت) که بدان وسیله خلقت به منصه ظهور رسید) به رستگاری می‌رسد.

با عبور از این سوارلوکا، پسر انسان به ماهاarloکا، مکان مغناطیسی (اتم) وارد می‌شود، که در آن چهار جز سازنده عبارتند از ایده‌های تجلی (یا کلمه)، زمان، فضا و ذرات (اتم). همانطور که در فصل یک اشاره شد، این ماهاarloکا، آویدیا یا جهل را نشان می‌دهد، آنچه منشا ایگو یا نفس یا پسر انسان است و در آنجا این ایده که هویت جدا و من مجازی از بقیه داریم شکل می‌گیرد. بنابراین انسان (ماناوا)، فرزند جهل می‌شود و جهل بوسیله این چهار انگاره فوق الذکر، نمایان می‌شود، این انگاره‌ها، چهار منبع و منشا شکل گیری آدمی یا به سانسکریت چهار مانوس نامیده می‌شوند.

سوچرای یازدهم

ततः भूतजयादणिमाद्यश्वर्यस्याविभावः । ११ ।

با پیروزی بر قدرت های تاریکی و جهل، انسان با خدا یکی می شود.

ماهارلوکا، مکان مغناطیس پایدار(اتم)، باب و دروازه بین دو خلقت، مادی و معنوی است که به آن برهمارانداهارا یا داساما دوارا نیز می گویند. وقتی ایگو یا پسر بشر، به این باب می رسد، او نور معنوی را درک می کند و در آنجا تعیید داده می شود. با عبور از این باب، به ورای مايا (یا خلقت پنداری تاریکی) می رود و وارد جهان معنوی می شود، نور حقیقی را دریافت می کند و پسر خدا می شود. از این رو انسان با پسر خدا شدن، بر تمام بندهای تاریکی، مايا غلبه می کند و صاحب همه ایشورها یا قدرت های شاهانه زاهدانه می شود. این ایشورها، هشت نوعند:

۱ - آنیما، قدرت ایجاد جسم فردی یا هر چیز دیگر به همان کوچکی که می خواهد، حتی به کوچکی یک اتم، آنو

۲ - ماهیما، قدرت مغناطیسی کردن یا ساختن جسم فردی یا هر چیز دیگر یا ماهات، به همان بزرگی که دوست دارد.

۳ - لاگیما، قدرت ساختن جسم فردی یا هر چیز دیگر یا لاگو، به همان سبکی وزنی که او می خواهد.

۴ - گرایما، قدرت ساختن جسم فردی یا هر چیز غیر از گورو، به همان بهشتی که او می خواهد.

۵ - پراپتی، قدرت آپتی یعنی به دست آوردن آنچه می خواهد.

۶ - واسیتوا، قدرت واسا، تحت کنترل درآوردن هر چیزی.

۷ - پراکامیا، قدرت برآورده ساختن همه خواسته ها، یا کاما، با نیروی اراده قوى.

۸ - ایسیتوا، قدرت عیسی یا لرد شدن بر روی هر چیزی.

ببینید:

حقیقتاً به شما می‌گویم، هر که به من ایمان بورزد،
کارهایی را که من می‌کنم، او نیز خواهد کرد و حتی
کارهای بزرگ‌تر از آن انجام خواهد داد؛ زیرا من نزد پدر
می‌روم. (یوحنا ۱۴:۱۲)

سوترایدوازدهم

ततः सृष्टिस्थितप्रलयज्ञानात् सर्वीनवृत्तिः ।
तदा मायात्तिक्रमे आत्मनः परमात्मनै दर्शनात् कौवल्यम् । १२ ।

بنابر دانش تکامل، حیات و مرگ منجر به رهایی کامل از
بندهای مایا یا توهם می‌شود. با دیدن خود در خود اعظم، انسان
رهایی ابدی را کسب می‌کند.

بنابراین انسان با نائل شدن به ایشوراها یا قدرت‌های
شاهانه زاهدانه فوق الذکر، به طور کامل روح ابدی، پدر، این
تنها وجود حقیقی را به عنوان یگانه و واحد، عنوان کل کامل
می‌بیند و خودش را عنوان پنداری و تصویری محض می‌بیند
که بر روی ذره‌ای از نور معنوی مربوط به آن قرار گرفته
است. انسان با این درک، همه تصورات باطل وجودی مجرزا
قابل شدن برای خودش را رها می‌کند و با او، روح ابدی،

خدای پدر یکی می شود. این اتحاد با خدا، همانطور که در این رساله شرح داده شد، کایوالیا، هدف فرجامین انسان است.

ببینید:

کسی که غالب آید، به او اجازه خواهم داد که با من بر تخت خودم بنشیند، چنان که من غالب آمدم و با پدرم بر تخت او نشستم. (مکاشفه ۳: ۲۱)

کلام پایانی

عشق بر این دادگاه، این اردو، این درختستان
حکم می راند، انسان در زیر و قدیسان بالا؛ برای
آنکه عشق، بهشت است و بهشت عشق است.

قدرت عشق چه زیبا توسط این قطعه شعر^۱ بالا توصیف شده است. این مطلب به روشنی در صفحات پیش شرح داده شده است که عشق خداست، صرفاً اصیل ترین احساسات یک شاعر نیست، بلکه کلامی از حقیقت ابدی می باشد. به هر کیش و آئین مذهبی انسان می تواند متعلق باشد و می تواند هر موقعیت و جایی در جامعه داشته باشد، اگر او به طور صحیحی، این اصل حاکم فطری را در قلبش پرورش دهد، مطمئن است که در مسیر درستی برای نجات خود از سرگردانی در این خلقت تاریک یا مایا می باشد.

در صفحات گذشته نشان داده شده است که چطور عشق می تواند بارور شود، چگونه با کشت اش، گسترش می یابد، و وقتی تنها بدین طریق گسترش یافت، چطور انسان می تواند معلم معنوی اش را بیابد، که از طریق توجه و مرحمتش، مجدد غسل تعمید در جریان مقدس یابد و خود حقیقی اش را در پیشگاه محراب خدا قربانی کند و با پدر جاودان برای همیشه و همیشه یکی شود. بنابراین این مجلد کوچک با پندی جدی به خوانندگان که هرگز هدف بزرگ زندگی را

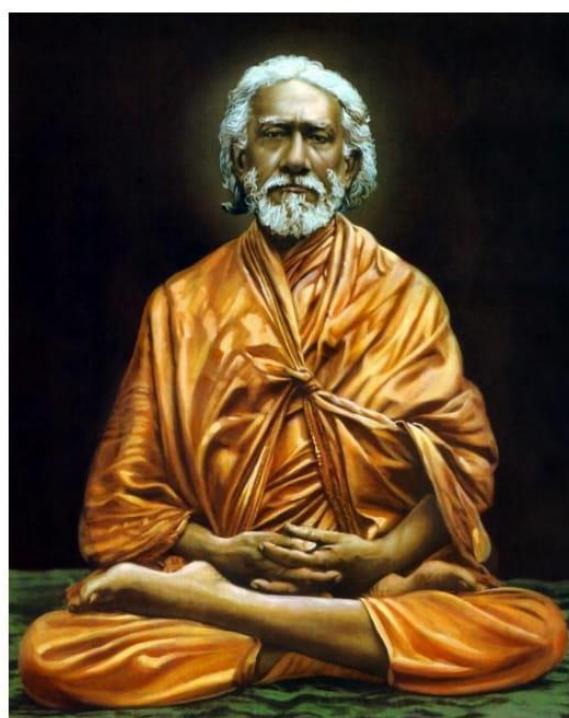
^۱ - شعر از والتر اسکات

فراموش نکنند به پایان می رسد. طبق کلام قدیس روشن
ضمیر، شانکارچاریا:

‘नैलनीदलगतजलमतितरलं तद्वज्जीवनमतिशयचपलम् ।

शणामिह सज्जनसङ्गतिरेका भवति भवार्णवितरणो नांका ॥’

زندگی همیشه نامن و بی ثبات است، همچون قطره ی
آبی بر روی یک برگ گل نیلوفر. همراهی یک شخص
الهی، حتی برای یک لحظه، می تواند ما را حفظ کند و
رها یی بخشد.

سری سوآمی یوکتشوار گیری

@caffeinebookly

caffeinebookly

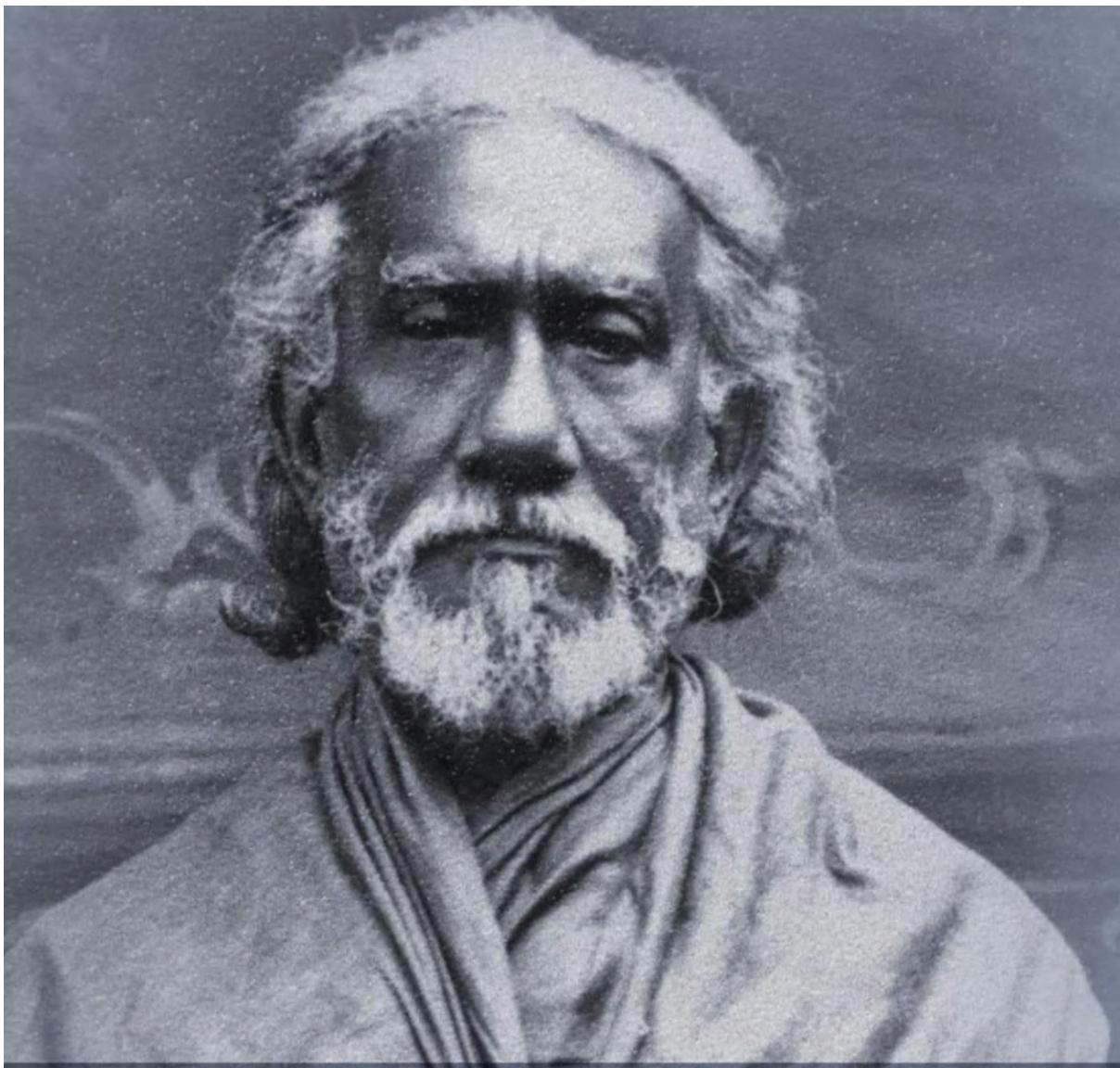
@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

the HOLY SCIENCE

Sri Yukteswar Giri

UNABRIDGED VERSION

Mojtaba Valibeigi Manouchehr Alborzi

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly